

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 552 - Πέμπτη, 30 Απριλίου 2009

1 ΕΥΡΩ

1η ΜΑΗ

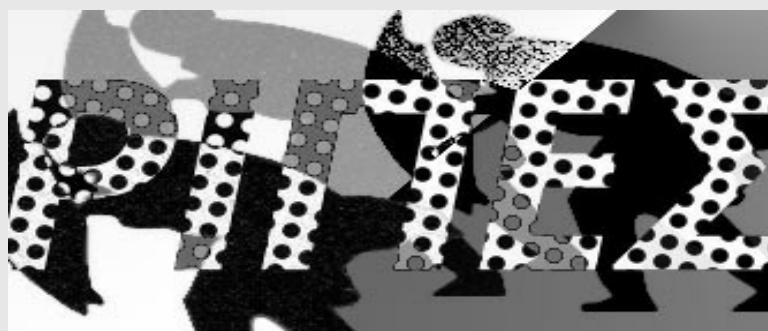

ΚΑΤΩΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ
ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

2/5/1970: Βόμβα στα γραφεία ΓΣΕΕ («Κίνημα 20 Οκτώβρη») 1977: Βόμβα σε κτίριο Σκαλιστήρη, απόπειρα εμπρησμού κτηρίου Μποδοσάκη (ΕΛΑ) 2/5/1979: Βόμβα στην ΑΤΕ (Αθήνα) 3/5: Ημέρα ελευθεροτυπίας, ήλιου, κατά άσθματος 3/5/1933: Αποφασίζεται συγκέντρωση σύλων των κομμουνιστών στις φυλακές Ακροναυπλίας 3/5/1937: Οδομάχιες CNT-KΚΙ (Βαρκελώνη) 3/5/1886: Γεγονότα πλατείας Ηευμάρκετ (Σικάγο): πυρ αστυνομίας κατά εργατών εργοστασίου McCormick, έξι εργάτες νεκροί 3/5/1981: Ανατίναξη αυτοκινήτου α' γραμματέα αμερικανικής πρεσβείας, βόμβες σε γραμμές τραίνου (χρήστης ΕΘΥΛ και Eso Pappas) και σε αυτοκίνητο υπεύθυνου Eso και ΕΘΥΛ 4/5/1969: Βόμβα στο Ζάππειο (ΚΕΑ) 4/5/1976: Πρώτη μεταπολεμική συγκέντρωση αναρχικών (προπύλαια) 4/5/1970: Αντιπολεμική διαμαρτυρία πανεπιστήμιου Kent (Ohio), 4 νεκροί, 11 τραυματίες 4/5/1886: Γεγονότα Σικάγο: βόμβα σκοτώνει εφτά αστυνομικούς και τραυματίζει 66, πυρ αστυνομίας (200 τραυματίες, αδιευκρίνιστος αριθμός νεκρών εργατών), σύλληψη οκτώ «πρωταίτιων» 4/5/1974: Σύλληψη 36 μελών-στελεχών ΕΚΚΕ και ΑΑΣΠΕ 4/5/1978: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες τραυματίζουν τον διευθυντή της Siemens Ουμπέρτο Ντάλλι Ιννοταέντι (Μιλάνο) και τον διευθυντή της It-al-sider Αλφρέντο Λαμπέρτι (Γένοβα) 5/5: Αθιοπία: Ημέρα νίκης, λαπτωνία: Ημέρα παιδιών 5/5/1981: Θάνατος Μπόμπι Σάντς (IRA) από 55ήμερη απεργία πείνας 5/5/1920: Σύλληψη Sacco-Vanzetti (ΗΠΑ) 5/5/2004: Τριπλό βομβιστικό χτύπημα AT Καλλιθέας (Επαναστατικός Αγώνας) 5/5/1981: Βόμβα καταστρέφει το διπλωματικό αυτοκίνητο πρώτου γραμματέα αμερικανικής πρεσβείας, Λιούις Τζένσεν (ΕΛΑ) 6/5: Ημέρα κατά διαιτητών, Βουλγαρία: Ημέρα βοσκών, Δανία: Ημέρα προσευχής, Λιβανός: Ημέρα Μαρτύρων 6/5/1978: Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες τραυματίζουν τον Τζιόρτζιο Ροσανάκο, γιατρό φυλακών όπου κρατούνται οι αρχηγοί της οργάνωσης 6/5/1985: Εκτελεση δύο συνδομών χρηματαποστολής του S/M Σκλαβενίτης (Αντικρατική Πάλη) 7/5: Ημέρα γλειου, Σκωτία: Ημέρα άνοιξης 7/5/1999: ΝΑΤΟϊκός βομβαρδισμός κινεζικής πρεσβείας στο Βελιγράδι (3 νεκροί, 20 τραυματίες) 7/5/1953: Ιδρυση ΚΥΠ 7/5/1937: Δημοκρατική κυβέρνηση και κομμουνιστές καταστέλλουν εξέγερση αναρχικών (CNT) – 500 νεκροί 7/5/1973: Βόμβες EAN σε πλατεία Ραγκαβή, Αμπελοκήπους και αυτοκίνητο χουντικού σκηνοθέτη Τζέμις Πάρης 8/5: Ημέρα Ερυθρού Σταυρού – Ερυθρός Ήμιοελήνου 8/5/1814: Γεννήση Μπακούνιν 8/5/1936: Απεργία εργατών, 12 νεκροί, 282 τραυματίες (Θεσσαλονίκη) 8/5/1948: Δολοφονία Polk (Θεσσαλονίκη) 8/5/1989: Βόμβα κατά Πέτσου (17N) 8/5/1981: Βόμβες σε αγορανομία Αθηνών, τημά αλλοδαπών και υποδιεύθυνση Τροχαίας. Τέταρτη έξω από ΙΓ' ΑΤ δεν εξερράγη (ΕΛΑ) 8/5/1887: Θάνατος Alexander Ulyanov 8/5/1976: Θάνατος Ulrike Meinhof.

● Αποκάλεσε ο Αχμαντινεζάντ το Ισραήλ ρατσιστικό κράτος και ειρή αγανάκτηση κατέλαβε σύμπασα τη Δύση ●●● Τις πολιτικές γηγεσίες, προφανώς, γιατί οι λαοί δεν έχουν δημόσιο λόγο για να πληροφορηθούμε τις απόψεις τους ●●● Εκεί έχουμε φτάσει, ν' ακούμε απλές αλήθειες πότε από τον Αχμαντινεζάντ και πότε από τον Ερντογάν, που παίζουν τα δικά τους γεωστρατηγικά παιχνίδια στην ευρύτερη περιοχή ●●● Η ειρή αγανάκτηση των ηγετών της Δύσης διαβάζεται, βέβαια, κι αλλιώς ●●● Ως πλήρη κάλυψη στην πολιτική των Σιωνιστών ●●● Ως ηδική αυτού την πολιτική των Σιωνιστών ●●● Στη συνέχεια τον έθαψαν εντελώς, ποντάροντας στον Βενιζέλο ●●● Τώρα γύρισαν στα παλιά, περιγράφοντας ακόμα και τη μπουγάστα που έφαγε στη Θεσσαλονίκη ●●● Η αίσθηση του γελοίου τους είναι εντελώς ξένη ●●● Πίεσαν τον Παυλίδη να μην παραστεί στα αποκαλυπτήρια του ανδριάντα του Καραμανή του πρεσβύτερου, χωρίς να καταλαβαίνουν ότι έτσι έκαναν τα πράγματα χειρότερα γι' αυτούς ●●● Ο πανικός είναι ο χειρότερος σύμβουλος

φύγει ●●● Το 2004 μας έδειχναν απευθείας τον Γιωργάκη να μοιράζει κουραμπιέδες ●●● Στη συνέχεια τον έθαψαν εντελώς, ποντάροντας στον Βενιζέλο ●●● Τώρα γύρισαν στα παλιά, περιγράφοντας ακόμα και τη μπουγάστα που έφαγε στη Θεσσαλονίκη ●●● Η αίσθηση του γελοίου τους είναι εντελώς ξένη ●●● Πίεσαν τον Παυλίδη να μην παραστεί στα αποκαλυπτήρια του ανδριάντα του Καραμανή του πρεσβύτερου, χωρίς να καταλαβαίνουν ότι έτσι έκαναν τα πράγματα χειρότερα γι' αυτούς ●●● Ο πανικός είναι ο χειρότερος σύμβουλος

●●● Για δες τι μαδαίνει ο άνθρωπος όταν διαβάζει πολλές εφημερίδες ●●● Ο Σανιδάς είναι «Αρχων Δικαιοφύλαξ της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας» ●●● Το αξίωμα του απονεμήθηκε από τον Βαρδολομαίο για την «διακεκριμένην και τετιμημένην προσφοράν του προς το κοινωνικό σύνολον της ευλογημένης Ελλάδος εν τη αποδόσει του Δικαίου» ●●● Αμα δεν τιμήσει ο Βαρδολομαίος τον Σανιδά, ποιον δα τιμήσει, τον Αρη Βελουχιώτη; ●●● Και μια που καταπιάσθηκα με τα χριστιανικά, να μην παραλείψω να εξάρω τις εκδηλώσεις αγάπης διάφορων τοπικών αρχών και του χρι-

στεπώνυμου πλήθους κατά τις άγιες μέρες που προηγήθηκαν ●●● Εμφανών αρνιά και κοκορέτσια, έπιναν και χόρευαν και από απόσταση τους παρακολούθισαν πεινασμένοι οι (λαδροί) μετανάστες

●●● Η Αστυνομία του Μαρκοζί ξεπέρασε ήδη αυτή του Μπάριον Πολύδωρα

●●● Η «ζαρντινιέρα» μοιάζει με απλό πτώσιμα μπροστά στα σημερινά ●●● Σπάνε χέρια, ανοίγουν κεφάλια και δεν κάνουν πλέον ούτε ΕΔΕ για κουκούλωμα

●●● Το μήνυμα είναι ένα: γαμούμε και δέρνουμε και λογαριασμό δε δίνουμε

●●● Άλλο Βατοπέδιο, άλλο Παυλίδης

●●● Στη δεύτερη περίπτωση η ΝΔ επέλεξε την απαλλαγή διά της Βουλής, ενώ στην πρώτη κίνηση δεούσι και δαιμόνες (τον εξής ένα: Σανιδά) για να μη φτάσει η υπόθεση στη Βουλή ●●● Γιατί; ●●● Γιατί ο Παυλίδης είναι ένας τελειώμενος πολιτικός, ενώ το Βατοπέδι ακουμπά ψηλά, πολύ ψηλά, ψηλότερα δεν γίνεται ●●● Μ' αυτά και μ' αυτά, βαδίζουν προς τις ευρωεκλογές με κυρίαρχη τη σκαδαλολογία ●

◆ Μια λεπτομέρεια από την ειδική επιτροπή (προανακριτική) της Βουλής για το σκάνδαλο Παυλίδη. Ο φερόμενος ως κεντρικός κρίκος του σκανδάλου, ο μυστικοσύμβουλος του Παυλίδη Π. Ζαχαρίου, αρνήθηκε να καταθέσει, επικαλούμενος το δικαίωμά του ως κατηγορούμενος στον ανακριτή, χωρίς να έχει τη δυνατότητα να κάνει τη δική της ανάκριση. Πρόκειται για μια αικόμη μεθόδευση του περιώνυμου κ. Σανιδά. Υποχρέωσε τον ανακριτή να προχωρήσει την ανάκριση, αντί να στειλεί τη δικογραφία «οιμελλήτη» στη Βουλή, όπως επιβάλλει το Σύνταγμα. Ετσι, η Βουλή πήρε μια δικογραφία ήδη διαμορφωμένη και το ανακριτικό έργο της ειδικής επιτροπής της περιορίστηκε σε ασφυκτικά πλαίσια. Ολοι ξέρουμε ποιο είναι εκείνο το στοιχείο που ζεχωρίζει τους Ικαριώτες. Οχι στρες, χαλαροί, ανθρώπινοι ρυθμοί ζωής. Δηλαδή, στοιχεία απολύτως αισύμβατα με τη λογική του καπιταλισμού, τη λογική της συνεχούς εντατικοποίησης της εργασίας, τη λογική του στυψίματος των εργαζόμενων ώστε να μη χόνται ούτε ένα χιλιοστό του δευτερόλεπτου από το χρόνο εργασίας. Μια λογική που έχει γίνει καθεστώς και έχει γεμί-

—και προπαντός... αινεξάρτητοι— δικαστικοί λειτουργοί. ◆ Πρωταθλητές στη μακριότητα αινέδειξε τους Ικαριώτες ευρωπαϊκή μελέτη που έγινε σε 12 χώρες. Ολοι ξέρουμε ποιο είναι εκείνο το στοιχείο που ζεχωρίζει τους Ικαριώτες. Οχι στρες, χαλαροί, ανθρώπινοι ρυθμοί ζωής. Δηλαδή, στοιχεία απολύτως αισύμβατα με τη λογική του καπιταλισμού, τη λογική της συνεχούς εντατικοποίησης της εργασίας, τη λογική του στυψίματος των εργαζόμενων ώστε να μη χόνται ούτε ένα χιλιοστό του δευτερόλεπτου από το χρόνο εργασίας. Μια λογική που έχει γίνει καθεστώς και έχει γεμί-

σει τον κόσμο με επαγγελματικές ασθένειες, μεταξύ των οποίων φριγουράρουν πλέον στις πρώτες θέσεις και αισθήσεις που συνδέονται με την ψυχική υγεία των εργαζόμενων. ◆ Προσωρινή διαταγή για αναστολή κάθισης δραστηριότητας στα 32 στρέμματα δασικής έκτασης στο Πανόραμα Θεσσαλονίκης, που χάρισε η κυβέρνηση της ΝΔ (ο πρώην υπουργός Γεωργίας Αλ. Κοντός) στον Ανθίμο, εξέδωσε ο πρόεδρος του Ε' Τμήματος του ΣΤΕ. Δηλαδή, ο δικαστής έκρινε ότι είναι εξαιρετικά βάσιμο το αίτημα αναστολής, που θα εκδικαστεί στις 13 Μάρτη. Κι

όμως, το δεσποταριάτο επιμένει να κάνει τις μπτίζες του στη δασική έκταση, χωρίς να λογαριάζει τίποτα, ενώ η κυβέρνηση κάνει την πάπια, λες και δεν είναι αυτή που δημιούργησε το πρόβλημα. ◆ Αντιγράφουμε, χωρίς σχόλια, από το τελευταίο «Ποντίκι»: «Ο αρχιεπίσκοπος

Ράινχαρτ Μαρξ, που μόνο... μαρξιστής δεν είναι, έγραψε ένα βιβλίο με τίτλο «Το Κεφαλαίο». Στην εισαγωγή του γράφει χαρακτηριστικά: «Αγαπτέ Κάρολε, είμαι πεπιεσμένος ότι, αν δεν αντιμετωπίσουμε τις πρ

Ασπίδα της κυβέρνησης ο Σανιδάς

Λίγο πριν τη συνταξιοδότησή του ο Γ. Σανιδάς ξεπληρώνει στην κυβέρνηση Καραμανλή (και στον ίδιο τον Καραμανλή που είναι προσωπικά εμπλεκόμενος) την υποχρέωση από την εκλογή του στο αξώμα του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Αυτό δεν είναι καθόλου πρωτότυπο. Είναι πάρια τακτική των ελληνικών αστικών κυβερνήσεων να διορίζουν πιστούς τους στην κορυφή του δικαστικού συστήματος, για να μπορούν να ελέγχουν το χώρο. Ετσι λειτουργεί το «καθ' ημάς» πολιτικό σύστημα, όσο κι αν είναι πολλοί αυτοί που προσπαθούν να μας πείσουν ότι η Δικαιοσύνη είναι (ή πρέπει να είναι) ανεξάρτητη και να λειτουργεί ως ασπίδα προστασίας του απλού πολίτη από τις αυθαρεσίες της εξουσίας. Η Δικαιοσύνη είναι ταξικό θεσμός και γ' αυτό δεν είναι (και δεν θα μπορούσε να είναι) ανεξάρτητη. Ακόμα κι αν διατηρούσε κάποια μορφή ανεξαρτησίας από το πολιτικό σύστημα, θα ήταν απολύτως εξαρτημένη από τα συμφέροντα της τάξης που υπηρετεί ως κρατικός θεσμός.

Δεν είναι τυχαίο που ο Σανιδάς γίνεται αποσυνάργως τώρα, επειδή παρεμβαίνει πραξικοπηματικά και χονδρειδέστατα στο πολιτικό παιχνίδι, ενώ ελάχιστα βλήθηκε όταν εξέδιδε αντεργατικές εγκυλίους (πολύ πρόσφατα χαρακτήρισε «εγκληματικές πράξεις» τις κινητοποιήσεις εργαζόμενων). Οι τελευταίες το πλούτη να περνώσαν σε κάποιο μονότηλο του αστικού τύπου, ενώ τώρα ο Σανιδάς είναι πρωτοσέλιδο επί σειρά ημερών. Είναι κι αυτό μια απόδειξη για την απάτη της «ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης».

Οφείλουμε, βέβαια, να πούμε ότι ο Σανιδάς ξεπέρασε όλους τους προκατόχους του. Αυτό που έκανε αποτελεί τον ορισμό του δικαστικού πραξικοπήματος. Δεν θυμόμαστε άλλον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο. Ολοι έβρισκαν κάτι για να σώσουν μερικά προσχήματα. Αυτός, μη έχοντας που να στηριχτεί, σε πλήρη διάσταση με τους υφισταμένους του, ενήργησε σαν ο τελευταίος κλητήρας της Ρηγιλής. Πρέπει ακόμα να του αναγνωρίσουμε συνέπεια από την αρχή μέχρι το τέλος. Συνέπεια χουντικού τύπου: εγώ αποφασίζω και όλοι οι υπόλοιποι (εισαγγελέας, δικαστικά συνδικαλιστικά όργανα, συνταγματολόγοι, νομικός κόσμος, πολιτικό σύστημα πλην κυβέρνησης) να πάτε να πνιγείτε.

Οταν ξέσπασε το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, πριν ακόμα γίνουν οι απαραίτητες ανακριτικές πράξεις (έστω για τα μάτια, βρει αδερφέ) και μιλήσουν οι αρμόδιοι εισαγγελέας, ο Σανιδάς είχε αποφανθεί δίνοντας τη γραμμή: δεν υπάρχουν ποινικές ευθύνες πολιτικών προσώπων, οι υπουργοί και υφυπουργοί παραπλανήθηκαν από υπηρεσιακούς παράγοντες. Οι δυο πρώτοι εισαγγελέας που πραγματοποίησαν την προκαταρκτική εξέταση αναγκάστηκαν να παραιτηθούν, γιατί οι ίδιοι «σκόνταψαν» σε πολιτικά πρόσωπα και με βάση το σύνταγμα και το νόμο έπρεπε να στείλουν τη δικογραφία «αμελλητί» στη Βουλή. Ο Σανιδάς, σε συνεργασία με τον Καρούτσο (που είναι ο μόνος αρμόδιος να στείλει τη δικογραφία στη Βουλή), την επέστρεψαν με το πρόσχημα ότι έπρεπε να γίνουν κάποιες πρόσθετες ανακριτικές πράξεις.

Λίγες μέρες αργότερα, όταν ο Καραμανλής αποφάσισε να κλείσει την κοινοβουλευτική διαδικασία, μετά το σάλο που προκάλεσε η πραραίτηση των δύο εισαγγελέων, ο προθυμότατος Σανιδάς έστειλε στη Βουλή αντίγραφα της διαδικασίας για... ενημέρωση! Ετσι, η κυβέρνηση έστησε την περιβόλητη Εξέταστική Επιτροπή, που λειτουργεί παραλλήλα με το ανακριτικό έργο της Εισαγγελίας Εφετών και απάλλαξε τους υπουργούς της, αποχωρώντας δυο φορές από την ψηφοφορία για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής, που προκάλεσε η

αντιπολίτευση.

Οι δυο νέοι εισαγγελέας που ορίστηκαν στη θέση των παρατημένων ολοκλήρωσαν τις ανακριτικές πράξεις που ζήτησε το διδυμό Σανιδά-Καρούτσο. Κάλεσαν όλους τους εμπλεκόμενους υπηρεσιακούς παράγοντες να καταθέσουν με την ιδιότητα του υπόπτου. Και τότε τα πρόγραμμα έγιναν πιο καθαρά. Αρκετοί απ' αυτούς, όπως οι επικεφαλής της ΚΕΔ και η περιβόλητη προϊσταμένη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης του υπουργείου Γεωργίας ΣΤ. Μαντέλη, κατέθεσαν ότι εκτελούσαν εντολές υπουργών και υφυπουργών. Η τελευταία, μάλιστα, κατέθεσε σωρεία εγγράφων που τεκμηριώνουν τον ισχυρισμό της. Καθαρότατη δεξιά η ίδια, πρωταγωνίστησε στη διεκπεραίωση του σκανδάλου, ενήργησε ως βασιλικότερη του βασιλέως, όταν όμως αισθάνθηκε ότι οι εντολείς της την πετούν βράρα στα σκυλιά, πανικοβλήθηκε και άρχισε να «ξερνάει».

Οι εισαγγελέας, λοιπόν, δεν είχαν άλλη επιλογή από το να διαβιβάσουν τη δικογραφία στη Βουλή, αφού η εμπλοκή πολιτικών προσώπων είχε πλέον καταστεί πιο φωνερή. Ο πονηρός Καρούτσος, ξέροντας τι θα ακολουθήσει, φρόντισε να διαφρεύσει στους δημοσιογράφους ότι ο ίδιος είχε την άποψη ότι η δικογραφία έπρεπε να σταλεί στη Βουλή και ότι μάλιστα καυγάδισε με τον Σανιδά. Οταν, όμως, ο τελευταίος επέστρεψε τη δικογραφία επικαλούμενος την εγκύλιο Λινού, τον κάλυψε πλήρως, δηλώνοντας ότι αυτό είναι δικαίωμά του. Ετσι, έβγαλε την ουρά του έξω και άρφησε τον Σανιδά να πάρει όλη την ευθύνη.

Ο τελευταίος συνόδευσε την επιστροφή της δικογραφίας με εντολή να αισκηθούν διώξεις στα μη πολιτικά πρόσωπα, επιστρατεύοντας ένα χονδρειδέστατο φεύγοντας: «Ουδείς μάρτυρας και ουδείς από τους εξετασθέντες ως υπόπτους κατέθεσε ότι ενήργησε, όπως ενήργησε, κατόπιν πέσεως, εντολής, οδηγίας ή οποιαδήποτε μορφής παρεμβάσεως οποιουδήποτε υπουργού ή υφυπουργού». Το αντίθετο έχουν καταθέσει ευάριθμοι από τους εξετασθέντες ως υπόπτους. Οταν ο Λινός τον άδειασε και του επιτέθηκαν όχι μόνο τα κόμματα της αντιπολίτευσης, αλλά και το σύνολο των συνταγματολόγων, ο πρόεδρος της Ενώσης Εισαγγελέων Ελλάδος, ακόμα και ο δεξιός πρόεδρος του ΔΣΑ Δ. Παξινός, γύρισε την πλάκα και μπήκε ακόμα πιο βαθιά στην ουσία, χωρίς να έχει δικαίωμα: «Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου θα παρεβίσει τη συνείδησή του και τον νόμο (θα διέπραττε το έγκλημα της καταχρήσεως εξουσίας ή κατά περίπτωση της παραβάσεως καθήκοντος) εάν έστελνε τα στοιχεία στη Βουλή, από τα οποία, μολονότι ουδέν προέκυπτε, θα άφηνε να εννοηθεί ότι υπήρχε θέμα ποινικής ευθύνης υπουργών, έχοντας έτοιμη υποκύψη στις πάσις φύσεως πέσεως είτε πολιτικών κομμάτων είτε μερίδας ΜΜΕ. Αυτό όμως θα ήταν το ολιγότερο καλακευτικό για την εισαγγελέα του. Αυτά δε ανεξαρτήτως του ότι ενεργώντας έτοιμος θα παρενθέψει ανεπιτρέπτως στη λειτουργία των άλλων δύο εξουσιών και εν τέλει στα πολιτικά πράγματα της χώρας!»

Ο Σανιδάς δεν έχει πολιτικές φιλοδοξίες (κι αν είχε, αυτές πλέον εξελίπονται) και ενήργησε με το φανατισμό του πιστού δεξιού που ξεπληρώνει υποχρεώσεις. Ο Καραμανλής, όμως, πώς θα τη σηκώσει πολιτικά αυτή την ιστορία; Θα πείτε πως ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται και πως το παρελθόν έχει δειξει πως οι ψηφοφόροι έχουν. Τόσα σκάνδαλα έγιναν επί ΠΑΣΟΚ και το κόμμα αυτό ετοιμάζεται να ξανακαθαλήσει το άλογο της εξουσίας. Το ίδιο μπορεί να κάνει και η ΝΔ, αφού εξαγνιστεί για ένα διάστημα στην αντιπολίτευση. Ακόμα και με τον Καραμανλή αρχιγη-

Πνιγμένοι στα σκάνδαλα

Τα πρόγραμματα ως προς το σκάνδαλο Παυλίδη-Μανούση εμφανίζουν μερικά δεδομένα και ένα μεγάλο ερωτηματικό: στην ειδική επιτροπή της Βουλής η ΝΔ θα ψηφίσει αθώος και τα κόμματα της αντιπολίτευσης, το καθένα με το δικό του σκεπτικό, ύποπτος και άρα παραπεμπέος στο ειδικό δικαστικό συμβούλιο που προβλέπει το πλειονότερο σε περίπτωση που έχουν οι διοικητές της ΚΕΔ και η περιβόλητη προϊσταμένη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης του υπουργείου Γεωργίας ΣΤ. Μαντέλη, κατέθεσαν ότι εκτελούσαν εντολές υπουργών και υφυπουργών. Η τελευταία, μάλιστα, κατέθεσε σωρεία εγγράφων που τεκμηριώνουν τον ισχυρισμό της. Καθαρότατη δεξιά η ίδια, πρωταγωνίστησε στη διεκπεραίωση του σκανδάλου, ενήργησε ως βασιλικότερη του βασιλέως, όταν όμως αισθάνθηκε ότι οι εντολείς της την πετούν βράρα στα σκυλιά, πανικοβλήθηκε και άρχισε να «ξερνάει».

Εξασφαλίσει μερικές ψήφους από το ΚΚΕ, «με κάποιο είδος αντιπαροχής», όπως δήλωσε ο Καρατζαφέρης. Ποντάρουν στο γεγονός της υπόγειας συνεργασίας Μαξίμου-Περισσού, που έχει διαφανεί σε αρκετές περιπτώσεις, οπότε μεταφέρουν τη φρημολογία σε άλλο γήπεδο, για να μην πληρώσουν πολιτικό κόστος σε περίπτωση που έχουν οι ίδιοι διαφράγματα.

Είναι σίγουρο ότι αν το «κοντέρ» της αντιπολίτευσης δεν γράψει 149, ενώ της κυβέρνησης γράψει 150, το επίκεντρο της συζήτησης θα μετατοπιστεί για όπως ο αμαρτωλό χαριδοσύστημα C4i, οπότε το μάξιμο στο οποίο μπορεί να υπολογίζεται η κυβέρνηση. Για λόγο όμως, γιατί με τη ροή των προγράμματων η ΝΔ δε σώζεται με τίποτα πια.

Ο στόχος της κυβέρνησης, όμως, δεν είναι να σωθεί. Είναι πολύ πιο μετριοπαθής: να χάσει με μια πολιτικά διαχειρίσιμη διαφορά στις ευρωεκλ

Πού βαδίζει η παρούσα κρίση;

Τα χρηματιστήρια φαίνεται να ανακόμπτουν και χαμόγελα συγκρατημένης αισιοδοξίας επιτανέρχονται στους μέχρι πρότινος κατηφείς χρηματιστές. Ορισμένοι «παράγοντες της αγοράς» υποστηρίζουν ότι οι αγορές έχουν ανεπτυγμένο το ένστικτο της επιβίωσης κι ότι «ήταν μαθηματικά βέβαιο ότι μετά τη μεγάλη διόρθωση θα ακολουθούσε ένα ανοδικό έσπασμα»^[1]. Ακόμη και το ελληνικό χρηματιστήριο κάνει «rebound» εμφανίζοντας άνοδο 30% από το χαμηλότερο επίπεδο αυτής της χρονιάς (σημειώθηκε πριν από ενάμιση μήνα) και οι επτά «ισχυροί της γης» (G7) προανηγγέλλουν το «τέλος της κρίσης» μέσα σ' αυτό το χρόνο^[2].

Ισως οι Κασσάνδρες που μας τρόμαξαν τόσο πολύ το τελευταίο διάστημα να διαψεύστηκαν και η παγκόσμια οικονομία (ο καπιταλισμός δηλαδή) να κέρδισε τη μάχη με την κρίση της! Ισως κάποιοι να έσπευσαν να «φρουσκώσουν» αυτή την κρίση και να βιάστηκαν να τρομοκρατήσουν τον κόσμο, ενώ τα πρόγματα δεν είναι τόσο όσχημα! Μη βιαστείτε να καταλήξετε σε τέτοια συμπεράσματα, γιατί το χαμόγελο δεν βγάζει πάντα σε καλό, ιδιαίτερα αν βασίζεται σε φρούδες ελπίδες.

Οι παθινωδίες των χρηματιστηρίων

Πόσο πρέπει να βασίζεται κανείς στα κέρδη και τις ζημιές που εμφανίζουν οι χρηματιστηριακοί δείκτες; Πόσο η κίνηση της χρηματιστηριακής αγοράς αποτυπώνει με ακρίβεια την κατάσταση της «πραγματικής οικονομίας»; Ας αφήσουμε τα πιο σοβαρά έντυπα της παγκόσμιας αστικής οικονομολογίας να μιλήσουν:

«Οι χρηματαγορές συνήθως εκτινάσσονται πριν από τη βελτίωση των οικονομιών, επειδή οι επενδυτές διακρίνουν την υπόσχεση περαιτέρω κερδών πριν οι στατιστικοί τεκμηριώσουν την αλλαγή πορείας. Άλλα πληθώρα τέτοιων εκτινάξεων αποτυχήσαν καταλήγοντας σε ένα τίποτα. Μεταξύ του 1929 και του 1932 (σ.την περίοδο της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης στην νεότερη ιστορία του καπιταλισμού, που χαρακτηρίστηκε από τους αιστούς οικονομολόγους ως «Η μεγάλη ύφεση»), ο βιομηχανικός δείκτης Dow Jones εκτινάχθηκε τέσσερις φορές σε ποσοστό πάνω από 20%, μόνο και μόνο για να ξαναπέσει κάτω από τις προηγούμενες χαμηλότερες τιμές του. Η σημερινή κρίση έχει δειξει πέντε τέτοια ράλι, στα οποία οι τιμές των μετοχών ανέβηκαν πάνω από 10%, μόνο και μόνο για να βουλιάξουν ξανά»^[3].

Και μόνο η παραπάνω διαπίστωση θα αρκούσε για να δειξει πόσο μπορεί να βασίζεται κανείς στη «μύτη» των επενδυτών, που σαν τα κοράκια οιμίζονται τη μυρωδιά του χρήματος, χωρίς όμως να έχουν τη διάθεση (και τη δυνατότητα) να εμπλακούν σε βαθύτερες αναλύσεις. Εμείς θα αναφέρουμε ένα αικόνα περιστατικό για να γίνει αντιληπτή αυτή τη χρηματιστηριακή παλινωδία. Λίγες μέρες πριν από αυτές τις χαρούμενες προβλέψεις για την «ανάκαμψη» της παγκόσμιας οικονομίας, ο Dow Jones σημειώνει την Δευτέρα 20 Απρίλη τις μεγαλύτερες ημερήσιες απώλειες του από τις 2 Μάρτη, υποχρεώνοντας το CNN να αναφωνήσει: «Οι μετοχές κατέρ-

ρευσαν τη Δευτέρα, όταν το επί έξι εβδομάδες ράλι έχασε τη ροή του υπό τις ανησυχίες σχετικά με τα χρηματιστηριακά κέρδη, παρά τα καλύτερα από τα αναφεύμενα τριμηνιαία αποτελέσματα που εμφάνισε η Τράπεζα της Αμερικής»^[4].

Κανείς επομένως δε μπορεί να βασίζεται στην κίνηση του χρηματιστηρίου για να βγάζει συμπεράσματα σχετικά με την εξέλιξη της παρούσας κρίσης. Γιατί το χρηματιστήριο δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας τζόγος, που δείχνει μεν ένα κλίμα που επικρατεί στις αγορές, αλλά τίποτα περισσότερο.

Οι προβλέψεις για την «πραγματική οικονομία»

Πέρα όμως από τα χαμόγελα των χρηματιστών, που κάλιστα μπορούν να μετατραπούν την επομένη σε γοερά κλάματα, όποιος θέλει να κάνει μια αποτίμηση της εξέλιξης της παρούσας κρίσης θα πρέπει να πάει παραπέρα. Θα πρέπει να δει πρώτα απ' όλα πώς χαρακτηρίζουν αυτή την κρίση οι πιο σοβαροί εκπρόσωποι της παγκόσμιας κεφαλαιοκρατίας και να διερευνήσει την κατάσταση στην οικονομική βάση.

Στην τελευταία έκθεσή του για την παγκόσμια οικονομία, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) διαπιστώνει τα παρακάτω: «Η παγκόσμια οικονομία βιώνει τη βαθύτερη υποχώρηση της περιόδου μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο, καθώς η χρηματοοικονομική κρίση εξαπλώνεται γρήγορα σε όλο τον κόσμο... Η παρούσα διάρρηξη είναι η μοναδική που συνδυάζει τη χρηματοοικονομική κρίση στην καρδιά των μεγαλύτερων οικονομιών του κόσμου με την παγκόσμια πτωτική πορεία»^[5].

Αυτό που επισημαίνει το ΔΝΤ δεν είναι τίποτε άλλο παρά το γεγονός ότι η στενότητα χρήματος, δηλαδή η βαθιά κρίση του πιστωτικού συστήματος, συνδυάζεται με μία πτώση των ρυθμών ανάπτυξης της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας. Φυσικά, οι οικονομολόγοι αυτού του αντιδραστικού οργανισμού, που επέβαλε σε πάμπολλες χώρες προγράμματα σκληρής λιτότητας, εκτιμούν ότι με κατάλληλη πολιτική των κυβερνήσεων και αμέριστη στήριξη στο κεφάλαιο, θα μπορέσει να ξεπεράσει αυτή τη κρίση. Ομως ούτε κι αυτοί δεν αφήνουν μεγάλα περιθώρια αισιοδοξίας για το μέλλον: «Η παρούσα ύφεση είναι σε μεγάλο βαθμό συγχρονισμένη (σ.δηλαδή σημειώνεται ταυτόχρονα στις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου) και σχετίζεται με μια βαθειά χρηματοοικονομική κρίση, δημιουργώντας ένα σπάνιο στη μεταπολεμική περίοδο συνδυασμό. Επομένως, η ύφεση θα είναι πιθανότατα ασυνήθιστα σοβαρή και η ανάκαμψη αναμένεται να είναι νωδρή. Δεν προκαλεί έκπληξη, επο-

μένως, ότι πολλοί σχολιαστές που αναζητούν ιστορική παραλληλία για το παρόν επεισόδιο, εστιάζουν στην περίοδο της Μεγάλης Υφεσης της δεκαετίας του '30, που είναι η βαθύτερη και πιο μακρόχρονη ύφεση στην ιστορία των ανεπτυγμένων οικονομιών»^[6].

Στην ίδια ρότα ο Economist σπεύδει να τραβήξει τα λουριά όσων καλλιεργούν ψεύτικη αισιοδοξία:

«Όλη αυτή η αισιοδοξία ξεθωριάζει γρήγορα. Τα χειρότερα έχουν περάσει μόνο στη στενή αντιληψη ότι ο ρυθμός την παγκόσμιας πτώσης έχει φτάσει στα ανώτερα όριά του. Χάρη στις μαζικές - και μη σταθερές για πολύ χρονικό διάστημα - δημοσιονομικές και οικονομικές μεταγγίσεις (σ.ο. το ζεστό χρήμα στους καπιταλιστές από τα κράτη) η παραγωγή θα σταθεροποιηθεί τελικά. Άλλα από πολλές απόψεις, οι μαύρες μέρες είναι μπροστά. Παρά την έκταση της κρίσης δεν φαίνεται στον ορίζοντα μια συνηθισμένη ανάκαμψη. Η ανάπτυξη, όταν έρθει, θα είναι τόσο αδύνατη για να σταματήσει την ανεργία να αυξάνεται και την ανενεργή παραγωγή να σαρώνει. Και για χρόνια, οι περισσότερες οικονομίες του κόσμου θα βασίζονται στις κυβερνήσεις τους. Σκεφτείτε τι σημαίνει αυτό. Πολλές από τις πλούσιες χώρες θα βλέπουν ποσοστά ανεργίας που θα πλησιάζουν τα διψήφια νούμερα και θα μένουν εκεί. Ο αποπληθωρισμός - μια καπαστρεπτική αρρώστια σε υπερχρεωμένες οικονομίες - θα μπορούσε να φαίνεται επιστρέψεις της θεοφάνειας»^[7].

Ομως, όλα αυτά θα οδηγήσουν σε πτώση της κατανάλωσης, όπως επισημαίνει το βρετανικό οικονομικό περιοδικό «Money Week»: «Ενα βασικό πρόβλημα είναι ότι τα υπερχρεωμένα νοικοκυρία θα λειτουργούν χωρίς πρόσθετο χρέος για χρόνια, υποδηλώνοντας αδύναμες καταναλωτικές δαπάνες»^[8]. Δεν θα τροφοδοτήσει αυτό αικόμα περισσότερο τα κρισιακά φαινόμενα; Μόνο ρητορικά θα μπορούσε να θέσει κανείς αυτό το ερώτημα, αφού η καταφατική απάντηση είναι κάτι παραπάνω από προφανής.

Ο Economist δεν μασάει τα λόγια του λοιπόν. Καταλήγοντας μας προετοιμάζει να... υποδεχτούμε την επόμενη δεκαετία με... πλερέζες: «Καλωσήρθατε σε μια εποχή μειωμένων προσδοκιών και συνεχών κινδύνων... Η χειρότερη παγκόσμια ύφεση από την εποχή της Κρίσης (σ.ο. της δεκαετίας του '30) απέχει πολύ από το

τελειώσει. Υπάρχει δουλειά να γίνει ακόμα»^[9].

Τα συμπεράσματα των πιο έγκυρων οικονομικών αναλυτών της παγκόσμιας κεφαλαιοκρατίας είναι λοιπόν ταυτόσημα: Παρατεταμένη κρίση, οδύναμη «ανάκαμψη», υψηλή ανεργία. Τα χειρότερα βρίσκονται μπροστά, παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις των πολιτικών εκπροσώπων των καπιταλιστών, που προσπαθούν να διαχειριστεί την κρίση του, για να έρθει όχι στη φάση που ήταν πριν απ' αυτή, αλλά σε μια ακόμα πιο πλασματική «ανάκαμψη».

Ταξική πάλη ή αργός θάνατος;

Η κρίση παρουσιάζεται επομένως σαν ένας νέος «γόρδιος δεσμός». Παρά τα υπέρμετρα ποσά που έχουν διατεθεί και θα διατεθούν για το κεφάλαιο από τις κυβερνήσεις, η κρίση συνεχίζει το καταστροφικό της έργο, δημιουργώντας νέες στρατιές ανέργων και σαρώνοντας εργατικές κατακτήσεις και δικαιώματα. Η Παγκόσμια Τράπεζα εκτιμά ότι 50 έως 90 εκατομμύρια άνθρωποι θα πέσουν σε επίπεδα απόλυτης εξαθλίωση

■ Πακιστάν

Στον αέρα η αμερικάνικη στρατηγική

Καταγισμός δηλώσεων από Καξιωματούχους του Λευκού Οίκου και ανώτατους αξιωματικούς του Πενταγώνου, με μπόλικη κινδυνολογία και προειδοποίησης για την απειλή που συνιστά η δράση των Ταλιμπάν ακόμη και για την ίδια την ύπαρξη του Πακιστάν, δίνουν το σήμα της αμερικάνικης πολιτικής στο αφγανοκιστανικό μέτωπο το τελευταίο διάστημα.

Στις 22 Απριλίου, η Χιλαρί Κλίντον, καταθέτοντας στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων του Κογκρέσου, μεταξύ άλλων, είπε : «Δεν μπορούμε να μην υπογραμμίσουμε τη σοβαρότητα της υπαρκτής απειλής για το κράτος του Πακιστάν από τη συνεχίζουμενη ανάπτυξη, τώρα σε απόσταση μερικών ωρών από την Ισλαμα-

εξελίξεις στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν βρίσκονται στο επίκεντρο της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής». Το Πακιστάν και όχι το Αφγανιστάν θα είναι, σύμφωνα με το Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ, στην κορυφή της ατζέντας κατά την τριμερή συνάντηση κορυφής των προέδρων των ΗΠΑ, του Αφγανιστάν και του Πακιστάν, που θα πραγματοποιηθεί στην Ουάσιγκτον στις 6 - 7 του Μάη.

Αφορμή για την κινδυνολογία στην οποία επιδιδεται ο Λευκός Οίκος το τελευταίο διάστημα είναι η επικύρωση από την πακιστανική βουλή και τον πρόεδρο Αζίφ Ζαρντάρι, στις 13 Απριλίου, της συμφωνίας ανάμεσα στους Ταλιμπάν και τις τοπικές αρχές στην κοιλάδα Σουάτ τον περασμένο Φλε-

ελέγχου, καταπλήσσοντας αμερικάνους και πακιστανούς αξιωματούχους με την τοχύτητα με την οποία κινήθηκαν και αναπτύχθηκαν, ενώ οι άντρες της τοπικής αστυνομίας τρομοκρατημένοι κλείστηκαν στους αστυνομικούς σταθμούς. Μετά το αρχικό μούδιασμα, η πακιστανική κυβέρνηση έστειλε 10 διμοιρίες των παραστρατιωτικών συνοριακών δυνάμεων για να περιφρουρήσουν τα κυβερνητικά κτίρια και τις γέφυρες, που αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν από τα πυρά των Ταλιμπάν. Στις 24 Απριλίου, ύστερα από διαπραγματεύσεις με τις τοπικές αρχές, οι μαχητές άρχισαν να αποχωρούν και να επιστρέφουν στις βάσεις τους, ύστερα και από τις απειλές της κυβέρνησης ότι θα στελει εναντίον

και μη επανδρωμένα αεροσκάφη και οι επανειλημμένες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του πακιστανικού στρατού στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές του Πακιστάν, όπου οι Αμερικανοί υποστηρίζουν ότι βρίσκονται τα στρατόπεδα εκπαίδευσης των Παστούν. Από την άλλη, η πακιστανική κυβέρνηση απορρίπτει μέχρι σημήνιας κοινές στρατιωτικές επιχειρήσεις με αμερικάνικα στρατεύματα εναντίον των Ταλι-

φουντών των αντιαμερικανισμό και προκαλούν αντιδράσεις ακόμη και στις γραμμές του πακιστανικού στρατού, καθώς πολλοί στρατιώτες προέρχονται από τις αγροτικές περιφέρειες των Παστούν. Από την άλλη, η πακιστανική κυβέρνηση απορρίπτει μέχρι σημήνιας κοινές στρατιωτικές επιχειρήσεις με αμερικάνικα στρατεύματα εναντίον των Ταλι-

μπάν σε πακιστανικό έδαφος, γιατί φοβάται τις λαϊκές αντιδράσεις. Γι' αυτό και ο Λευκός Οίκος κλημακώνει τις πιέσεις και τους εκβιασμούς για να αναγκάσει την κυβέρνηση Ζαρντάρι να αντιμετωπίσει πιο δυναμικά και αποφασιστικά τους Ταλιμπάν. Στα πλαίσια αυτά εντάσσεται και η κινδυνολογία του Λευκού Οίκου, η οποία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 14

μπάν, μιας χαλαρά συνασπισμένης ομάδας τρομοκρατών και άλλων, που επιδιώκουν την κατάρρευση του πακιστανικού κράτους». Και επέπληξε την πακιστανική κυβέρνηση ότι «υποχωρεί στους Ταλιμπάν και στους εξτρεμιστές». Στο ίδιο πνεύμα είναι και η δήλωση του στρατηγού Ντεβίντ Πετρέους, επικεφαλής της αμερικάνικης Κεντρικής Διοίκησης: «Η πο σημαντική, η πο πεστική απειλή για την ίδια την ύπαρξη του Πακιστάν είναι η απειλή που προέρχεται από τους εσωτερικούς εξτρεμιστές και ομάδες όπως οι Ταλιμπάν και οι οργανώμενοι εξτρεμιστές».

Στις 23 Απριλίου, ο Ομπάμα κάλεσε έκτακτη σύσκεψη με τη συμμετοχή της Κλίντον, του αντιπροέδρου Τζο Μπάιντεν και του Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ, ειδικού απεσταλμένου για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, για να συζητήσουν για τις αμερικανοπακιστανικές σχέσεις και τις τελευταίες εξελίξεις στο Πακιστάν. Μιλώντας στους δημοσιογράφους μετά τη σύσκεψη, ο εκπρόσωπος τύπου του Λευκού Οίκου είπε, μεταξύ άλλων, ότι «η διοίκηση είναι εξαιρετικά ανήσυχη», ότι το Πακιστάν «απορροφά πολύ από το χρόνο του προέδρου» και ότι «οι

βάρη, η οποία προβλέπει εκεχειρία, ύστερα από 16 μήνες συγκρούσεων με τον πακιστανικό στρατό, με αντάλλαγμα την εφαρμογή του ισλαμικού νόμου στο διαμέρισμα Μαλακάντ, το οποίο περιλαμβάνει έξι περιοχές, συμπεριλαμβανομένης της κοιλάδας Σουάτ με 1.5 εκατομμύριο πληθυσμό. Η συμφωνία αυτή, η οποία προκάλεσε εξαρχής την έντονη αντίδραση της Ουάσιγκτον και άλλων δυτικών κυβερνήσεων, γιατί θεωρείται υποχώρηση στους Ταλιμπάν, προβλέπει επίσης τον αφοριλόμπι των Ταλιμπάν και την αποχώρηση του κυβερνητικού στρατού από την περιοχή. Ομως οι Ταλιμπάν όχι μόνο έχουν διατηρήσει τη δύναμη του στρατού. Ωστόσο, πολλοί αναλυτές εκτιμούν ότι πρόκειται για τακτική υποχώρηση και ότι, εκτός από τους τοπικούς συμπαθούντες και συμμάχους, έμειναν στη Μπουνέρ και αρκετοί μαχητές, που αναμείχθηκαν με τον ντόπιο πληθυσμό.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι εξελίξεις στο Πακιστάν ανησυχούν σοβαρά το Λευκό Οίκο, όχι γιατί αποτελούν σοβαρή απειλή για την ίδια την ύπαρξη του Πακιστάν, αλλά γιατί υπονομεύουν την αμερικάνικη στρατηγική για το Αφγανιστάν. Στις 27 Μαρτίου, όταν ο Ομπάμα παρουσίασε τη στρατηγική του για το Αφγανιστάν, χαροκόπισε την αφγανοπακιστανική μεθόριο ως «το πο επικίνδυνο μέρος στον κόσμο» και ως «απαραίτητη τη δυναμικότερη δράση του Πακιστάν εναντίον των κρησφύγετων των Ταλιμπάν στο διάστημα έδαφος». Από τότε οι Ταλιμπάν όχι μόνο έχουν διατηρήσει τη δύναμη τους στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές του Πακιστάν, αλλά έχουν διεισδύσει και αναπτύχθει και σε άλλες περιοχές. Και το χειρότερο είναι ότι ο Λευκός Οίκος

εξελίξεις στην οποία προβλέπει εκεχειρία, ύστερα από την επιστρέψη της Λατινικής Αμερικής. Μιλάμε για ειδιύλλιο που θα έσπαγε τα μείρα, αν γινόταν λατινοαμερικανική σπουντόπερα. Ο λόγος για τον «πολύ» αντιμπεριαλιστή Ούγο Τσάβες και τον νεοεκλεγέντα αμερικανό πρόεδρο, Μπαράκ

Ομπάμα, που στη σύνοδο των αμερικάνικων κρατών στο Τρινιδάδ-Τομπάκο αντάλλαξαν θερμή χειραψία, με τον πρώτο να χαρίζει στο δεύτερο το βιβλίο του ουρουγουανού συγγραφέα Εδουάρδο Γκαλεάνο «Οι ανοιχτές πληγές της Λατινικής Αμερικής: Πέντε αιώνες λελασίας μιας Ηπείρου», με την αφέρωση που βάλαμε σαν τίτλο σ' αυτό το σημείωμα. Αν και το βιβλίο ήταν στα ισπανικά, φαίνεται ότι οι μεταφραστές... έπιασαν δουλειά και ο Ομπάμα το... μελέτησε δεόντως, ώστε λίγες μέρες μετά τη σύνοδο του Τρινιδάδ-Τομπάκο, που κατά τα άλλα κατέληξε σε αποτυχία, αφού οι χώρες της ALBA (του οργανισμού των κρατών που αντιτίθενται στις ζώνες ελεύθερου εμπορίου που πρωθυπουργούς της Βενεζουέλας, Ονδούρας, Νικαράγουας και Δομινικανής Δημοκρατίας) δεν ψήφισαν την τελική διακήρυξη της συνόδου, η υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Χιλαρί Κλίντον, έκανε δηλώσεις κατά της απομόνωσης του Τσάβες και υπέρ της επαναθέρμανσης των σχέσεων ΗΠΑ-Βενεζουέλας.

Οσοι νομίζατε ότι οι ΗΠΑ είναι μια ιμπεριαλιστική χώρα γελαστήκατε οικτρά. Οχι, ήταν ο δαίμονας Μπους που την έκανε έτσι. Τώρα, οι ΗΠΑ ίσως αποτελέσουν και πρότυπο για το... σοσιαλισμό του 21ου αιώνα, ποιος ξέρει... Πάντως, πέρα από την πλάκα, είναι ξεκάθαρη η αλλαγή της αμερικάνικης πολιτικής στη Λατινική Αμερική. Το δήλωσε άλλωστε η ίδια Χιλαρί: «Η σχέση με τον Τσάβες... είναι αποτέλεσμα οχτώ χρόνων απομόνωσης του Τσάβες. Και δε νομίζω ότι πιστεύουμε πως (αυτή η απομόνωση) διούλεψε και πολύ καλά... Η πεποίθηση μας είναι ότι δεν διούλεψε, οπότε γιατί να συνεχιστεί; Ας δούμε τι άλλο είναι δυνατό». Η Κλίντον το προχώρησε παραπέρα λέγοντας ότι «αφού τον απομονώσαμε, βρήκε φίλους αλλού, σε μέρη που δεν θα προτιμούσαμε να έχει βρει φίλους». Αν και από το μιαλό πολλών πέρασε το Ιράν, στην πραγματικότητα ο «κακός φίλος» είναι η Ρωσία.

Η τελευταία έχει πατήσει για τα καλά τα πόδια της στη Βενεζουέλα, όχι μόνο με τις κοινές στρατιωτικές ασκήσεις που έκανε στα τέλη του περασμένου χρόνου, αλλά και τις οικονομικές συμφωνίες και τις πωλήσεις ρωσικών όπλων

Ενοις νέος έρωτας

Εγγεννιέται στη Λατινική Αμερική. Μιλάμε για ειδιύλλιο που θα έσπαγε τα μείρα, αν γινόταν λατινοαμερικανική σπουντόπερα. Ο λόγος για τον «πολύ» αντιμπεριαλιστή

Μόνο στους δρόμους

Σε πρόσφατη συνέντευξή της στη γαλλίδια υπουργός Οικονομικών αποκάλυψε ότι ο έλληνας ομόλογός της I. Παπαθανασίου έχει δεσμευτεί ενώπιον του Ecofin, ότι τον Ιούνιο θα πάρει πρόσθετα μέτρα για να πετύχει το στόχο του φετινού ελειμματος.

Εμμέσως πλην σαφέστατα, ο Παπαθανασίου επιβεβαίωσε τη γαλλίδια υπουργό, δηλώνοντας αμέσως μετά τη δημοσίευση των τελευταίων στοιχείων της Eurostat, που ανέβασαν το έλλειμμα του 2008 στο 5% του ΑΕΠ: «Έίμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε τις αναγκαίες προσαρμογές, για να διασφαλίσουμε τη δημοσιονομική εξυγίανση μέσα στα χρονοδιαγράμματα, στα οποία έχουμε δεσμευτεί. Έχουμε καταστήσει σαφές ότι τον Ιούνιο θα έχουμε μια καθαρή εικόνα για την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού για το 2009 και τα αποτελέσματα των μέτρων που έχουμε ήδη ανακοινώσει».

Τα πρόσθετα μέτρα που θα παρθούν θα έχουν χαρακτήρα «σοκ». Δεν γίνεται αλλιώς. Το 2008 το έλλειμμα διαμορφώθηκε στο 5% (χωρίς και αυτό να είναι το τελικό ποσοστό, αφού στηρίζεται σε στοιχεία που χορήγησε η ελληνική κυβέρνηση και όχι σε αυτοτελή έλεγχο των υπηρεσιών της Κομισιόν), με ρυθμό ανάπτυξης 2,9%. Δηλαδή, με οικονομική δραστηρότητα που έδινε έσοδα από ΦΠΑ και φόρο εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων. Πώς μπορεί να μειωθεί το έλλειμμα το 2009, με μηδενική ή και αρνητική ανάπτυξη, δηλαδή με σημαντικότατη μείωση των βασικών πάγιων εσόδων του προϋπολογισμού; Θα είχαμε ήδη και άλλα μέτρα «σοκ» (πέρα από το πάγωμα των αυξήσεων στους μισθούς του δημόσιου και τις συντάξεις), αν δεν μεσολαβούσαν οι ευρωεκλογές και οι συνακόλουθες πολιτικές ανάγκες της κυβέρνησης, που παίζει το τελευταίο της χαρτί.

Παλιά υπήρχε η άποψη πως μια πολιτικά αδύναμη κυβέρνηση δεν μπορεί να πάρει σκληρά αντιλαϊκά μέτρα, επειδή φοβάται το πολιτικό κόστος. Ο μύθος αυτός, που συνέδευε την περίοδο της «μεταπολίτευσης» έχει πλέον διαλυθεί. Μια παραπαίουσα κυβέρνηση παίρνει με ευκολία αντιλαϊκά μέτρα, διότι θεωρεί ότι δεν έχει ελπίδες ανάκαμψης, οπότε το στενό κομματικό συμφέρον υποχωρεί και κυριαρχεί μόνο το συμφέρον του συστήματος. Τα προβλήματα διασχίζονται της κρίσης του καπιταλισμού ενισχύονται την τάση απαγγίστρωσης από το στενό κομματικό συμφέρον και εμμονής στο γενικότερο συμφέρον του συστήματος. Ουσιαστικά, πιο διακυβέρνηση παίρνει δικτατορικό χαρακτήρα.

Αυτή η πραγματικότητα σε ένα μόνο συμπέρασμα οδηγεί. Οτι οι εργαζόμενοι και οι νέοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από το κοινοβουλευτικό παιχνίδι. Το πραγματικό παιχνίδι θα παιχτεί στους δρόμους ή δεν θα υπάρξει. Ας τελειώνουμε με τις αυταπάτες.

■ ΕΣΥΕ πιο αναξιόπιστη από ποτέ

Κατάλαβε ο κυβερνητικός εγκάθετος στην ΕΣΥΕ Μ. Κοντοπούρακης ότι κατάφερε να καταστήσει παντελώς αναξιόπιστη την υπηρεσία της οποίας προϊσταται και να προκαλεί το γέλιο ειδικά όταν δημοσιοποιεί τα δελτία για το ποσοστό ανεργίας, κάτι πρέπει να του σφύριζε και ο πολιτικός του προϊστάμενος και αποφάσισε να «επιτρέψει» στο ποσοστό ανεργίας να ανέβει λίγο. Ετοι, για το Γενάρη του 2009 η ΕΣΥΕ έδωσε «ποσοστό ανεργίας» 9,4%, έναντι 8% του Γενάρη του 2008. Δεν παρέλειψε, βέβαια, να αναφέρει τις συγκρίσεις: «Οι μεταβολές στον αριθμό απασχολουμένων και ανέργων οδήγησαν σε μείωση του ποσοστού ανεργίας από 11,7% τον Ianouάριο 2004 σε 10,4% τον Ianouάριο 2005, σε 9,6% τον Ianouάριο 2006, σε 8,6% τον Ianouάριο 2007 και σε 8,0% τον Ianouάριο του 2008. Τον Ianouάριο 2009 το ποσοστό ανεργίας αυξήθηκε σε 9,4%». Συμπέρασμα (για τον κυβερνητικό προπαγανδιστή): Η κυβέρνηση της ΝΔ κατάφερε να μειώσει σημαντικά την ανεργία. Τώρα η ανεργία ανεβαίνει λίγο, όμως γι' αυτό δεν φταίει η κυβέρνηση, αλλά η κρίση. Ομως, και με την κρίση, που βλέπετε τι γίνεται σε όλο τον κόσμο, το ποσοστό ανεργίας είναι χαμηλότερο απ' αυτό που «παρέλαβε» η ΝΔ από το ΠΑΣΟΚ.

■ Κόμμα... ΜΚΟ

Το διαβάσαμε στα «Νέα» και μείναμε έκδαμβοι από την ευρηματικότητα και τη μοντερνιά της εγχώριας σοσιαλδημοκρατίας:

«Το ΠΑΣΟΚ έχει αρχίσει διαπραγματεύσεις με όλες τις τράπεζες προκειμένου να αποφασίσει με ποια δια συνεργαστεί για την έκδοση της κάρτας - όπως υποστηρίζουν οι υπεύθυνοι της εκστρατείας "θα έχει το ανταγωνιστικότερο επιτόκιο μεταφοράς υπολογίου της αγοράς, το επιτόκιο της δια σε περίπου 20% χαμηλότερο από τα ισχύοντα, ενώ ο κάτοχός της δεν θα πληρώνει επήσια συνδρομή ούτε στο ΠΑΣΟΚ ούτε στην τράπεζα". Οι ιδύνοντες της Ιπποκράτους προσανατολίζονται σε μια κάρτα που να είναι και πιστωτική και χρεωστική και καταθετική, "μια έξυπνη κάρτα, με προνομιακό καταθετικό επιτόκιο ώστε να είναι ελκυστική για τους πολίτες"».

Αντε, παιδία, κάντε και το κόμμα Μη Κυβερνητική Οργάνωση, να γελάσει κάθε πικραμένος. Πάντως, πρέπει να ομολογήσουμε πως πρωτοπόρες σ' αυτόν τον τομέα είναι οι φοιτητικές παρατάξεις του ΠΑΣΟΚ

ρα μπορείς να δώσεις καμιά απάντηση για εκείνη την υπόθεση «για το κακόμοιρο το παιδί σου», που το διόρισες σύμβουλό σου στο υπουργείο, χωρίς να έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, όπως ορίζει ο νόμος;

■ Απλώς προεδρεύει

Για να μην ξεχνιόμαστε: ο Καραμανλής έκανε πρόωρες εκλογές το φθινόπωρο του 2007, επικαλούμενος ως λόγο εθνικής ανάγκης την κατάρτιση του κρατικού προϋπολογισμού του 2008, που υποτίθεται ότι ήταν ιδιαίτερα κρίσιμος και γι' αυτό χρειαζόταν να τον καταρτίσει μια κυβέρνηση με νωπή τη λαϊκή εντολή. Στον προϋπολογισμό που κατάρτισε η αναβαπτισμένη κυβέρνηση του προβλεπόταν ότι το έλλειμμα του 2008 ως ποσοστό του ΑΕΠ θα ανερχόταν στο 1,6%. Τον Οκτώβρη του 2008, τρεις μόλις μήνες πριν κλείσει η χρονιά, στο προσχέδιο του προϋπολογισμού, ο Αλογοσκούφης ανέβασε το έλλειμμα και το Δεκέμβρη, όταν δηλαδή η χρονιά είχε κλείσει, στο τελικό σχέδιο του προϋπολογισμού το έλλειμμα

ανέβηκε στο 2,5%. Αμέσως μετά, έγινε ανασχηματισμός, άλλαξε ο υπουργός Οικονομίας και στο Αναδεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης το έλλειμμα ανέβηκε στο 3,7%. Ούτε δίμηνο δεν πέρασε από τότε και ήρθε η Eurostat για να μας πει ότι το έλλειμμα του 2008 σκαρφάλωσε τελικά στο 5%. Κι ενώ ο Παπαδανασίου λέει διάφορες παπαρίές, χωρίς να δίνει καμιά εξήγηση, ο ίδιος ο Καραμανλής σιω-

■ Πραξικόπημα

«Ουδείς μάρτυρας και ουδείς από τους εξετασθέντες ως υπόπτους κατέδεσε ότι ενήργησε, όπως ενήργησε, κατόπιν πιέσεως, εντολής, οδηγίας ή οποιασδήποτε μορφής παρεμβάσεως οποιουδήποτε Υπουργού ή Υφυπουργού, ενώ εξάλλου οι αποφάσεις των Υπουργών εκδόθηκαν με βάση τις αποφάσεις των Γνωμοδοτικών Συμβουλών ή πις αποφάσεις Τμημάτων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους». Αυτή είναι η επιχειρηματολογία Σανιδά για το κουκούλωμα του σκανδάλου του Βατοπεδίου. Μια επιχειρηματολογία εντελώς φευδής. Αρκεί να δημίουσμε μόνο το υπόμνημα της πρώην προϊσταμένης της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης του υπουργείου Γεωργίας Στ. Μαντέλη, η οποία κατέδεσε ότι εκτελούσε πάντοτε εντολές υπουργών και υφυπουργών και συνόδευσε την κατάδεσή της με σωρεία εγγράφων, μεταξύ των οπίων και επιστολής του Εφραίμ προς τον Μπασιάκο, σημειώνοντας στην οποία ο καλόγερος υπενθύμιζε στον υπουργό πως η συμφωνία έχει κλειστεί σε ψηλό κυβερνητικό επίπεδο (Μαξιμού δηλαδή). Αυτή την επιστολή ο Μπασιάκος κοινοποίησε στην έμπιστη του Νεοδημοκράτισσα Στ. Μαντέλη, για να της δείξει ότι πρέπει να πρωθήσει τα πάντα και γρήγορα, γιατί η εντολή έρχεται από ψηλά.

Και μόνο αυτή η κατάδεση (που δεν είναι βέβαια η μοναδική) διαψεύδει τον Σανιδά και τον κατατάσσει στη χορεία των πραξικοπημάτων (με την αστική-κοινοβουλευτική έννοια του όρου).

πά και απλώς... προεδρεύει. Ας μας εξηγήσει πως έγινε και το έλλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ υπεριπλασιάστηκε σε σχέση με την αρχική πρόβλεψη του προϋπολογισμού για την κατάρτιση του οποίου προσέφυγε σε πρώωρες εκλογές.

■ Σεμνά και ταπεινά

Λίγες ώρες μετά τη διολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου, αυτός πήγε να διασκεδάσει στα μπουζούκια. Την άλλη μέρα το απόγευμα και ενώ οι περισσότερες πόλεις φλεγόταν από την εξέγερση της νεολαίας, αυτός πήγε στο γήπεδο για να απολαύσει την αγαπημένη του ομάδα. Τώρα, αποκαλύπτονται έγγραφα που δείχνουν ότι χρέωνε στο υπουργείο Παιδείας τη διαμονή του στο υπερπολυτελές «Four Seasons» του Παρισιού και σε εξίσου πολυτελές ξενοδοχείο στο Μπορντό, όπου αρνήθηκε να διαμείνει στο ξενοδοχείο που είχε πληρώσει για τις ζένες αποστολές η Κομισιόν. Οι συνεργάτες του Στυλιανίδη ψιλμύριζουν σ' αυτιά δημοσιογράφων πως τα έγγραφα διαρρέει ο Αρούλης, ανταγωνιστής του στη «νέα φουρνία» των νεοδημοκρατών αστέρων. Λες κι έχει καμιά σημασία ποιος διαρρέει τα έγγραφα κι όχι το περιεχόμενο των εγγράφων, που προσφέρουν μια ακόμη απόδειξη για το ποιόν του ανδρώπου που (μεταξύ άλλων) τόλμησε να ξεστομίσει το «Καραμανλής ή χάος». Ισως αυτό, όμως, τον κρατάει ακόμα στην κυβέρνηση της «σεμνότητας και ταπεινότητας».

■ Να τον χαίρονται

Να τον χαίρονται τον Ομπάμα τους όσοι έσπευσαν να παραμιθάσουν την ανδρωπότητα με τον προσδευτισμό του πρώτου μαύρου προέδρου στην ιστορία των ΗΠΑ. Πρώτα έσπευσε να απαλλάξει από κάθε κατηγορία τους βασανιστές της CIA, με το επιχείρημα ότι «πρέπει να κοιτάξουμε προς τα εμπρός και να μη στραφούμε στο παρελθόν». Στη συνέχεια, μετά το δόρυφο που ξέσπασε και τις διαμαρτυρίες ακόμα και βουλευτών του Δημοκρατικού Κόμματος, άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο να διωχτούν αυτοί που έδωσαν τις διαταγές για τα βασανιστήρια και πρότεινε τη δημιουργία μιας «ανεξάρτητης επιπροπής για να διερευνήσει τις πρακτικές των βασανισμών». Οπως ξέρει, όμως, ο καδένας που παρακολουθεί την αμερικανική πολιτική, αυτές οι επιτροπές λειτουργούν πάντοτε σαν επιπροπές κουκουλώματος, με το πρόσχημα πότε των «εδινικών αναγκών» και πότε της «εδινικής συμφιλίωσης».

■ Αδιαφορία και θεσμολαγνεία

Μόνο το 34% των πολιτών της ΕΕ των 27 δηλώνει ότι προτίθεται να ψηφίσει στις ευρωεκλογές της 7ης Ιουνή. Με όσα καταγράφονται στις δημοσκοπήσεις αναμένεται ρεκόρ αποχής από το 1979 που έγιναν οι πρώτες ευρωεκλογές. Στην Ελλάδα το ποσοστό συμμετοχής είναι πάνω από το μέσο κοινωνικό όρο, αλλά και πάλι η αποχή φτάνει το ποσοστό του 52%!

Και όμως, σ' αυτές τις συνδήκες, της πλήρους απαξίωσης του Ευρωκοινοβούλιου, υπάρχουν δυνάμεις που δηλώνουν επαναστατικές ή ριζοσπαστικές και ετοιμάζονται να πάρουν μέρος ζητώντας την ψήφο των πολιτών. Αντί να προσπαθήσουν να προσδώσουν στην αποχή πολιτικά χαρακτηριστικά, αντί να προσπαθήσουν να μετατρέψουν την πολιτική αδιαφορία σε συμμετοχή σε άλλου είδους, εξαδεσμικές διαδικασίες, συμπεριφέρονται ως δεσμολάγνοι του κερατά.

■ Μανούλες στην προβοκάτσια

Ενας τύπος (άγνωστο ποιος) πλακώθηκε με κάποιον άλλο, τον έστρωσε στο κυνήγι με το αυτοκίνητο και έριξε μερικούς πυροβολισμούς στον αέρα. Το περιστατικό, όμως, έγινε κοντά στον τηλεοπτικό σταδιού Alter. Ακούσατε πώς μετέδιδαν την είδηση οι ραδιοφωνικοί σταδιοί; «Πυρά αγνώστων κατά του Alter, την ώρα που στο σταδιό έμπαιναν εργαζόμενοι». Εννοείται πως όταν οι μπάτσοι ζεκαδάρισαν την υπόδεση και η Αντιπρομοκρατική αποσύρθηκε από τις έρευνες, κανένας ραδιοφωνικός σταδιούς δεν μπήκε στον κόπο να μεταδώσει διορθωτική είδηση.

■ Θέλει και αρχηγός

Κυκλοφορεί έντονα τις τελευταίες μέρες η φήμη, ότι ο Καρατζαφέρης έχει στο πίσω μέρος του μυαλού του μια στρατηγική επανόρδου στη ΝΔ, αφού πρώτα παρουσιαστεί ως σωτήρας της παράταξης, με σόχο να εμφανιστεί ως ο άνδρωπος που μπορεί να συσπειρώσει τον καραμανλικό πυρήνα και να νικήσει τη Ντόρα. Το σχέδιο είναι ιδιαίτερα φιλόδοξο και απαιτεί τόνους ίντριγκας για να γίνει πράξη, όμως ένας δευτεροκλασάτος πολιτικός που συμπεριφέρεται σαν ανεμόμυλος δεν αποκλείεται να το 'χει στο μυαλό του. Στο μυαλό του Καρατζαφέρη όλα είναι δυνατά, ακόμα και τα πιο απίθανα, άσχετα από το που μπορεί να καταφέρει. Δεν είναι τυχαίο ότι στη συνέντευξη του στη «Real News», την περασμένη Κυριακή δήλωσε ότι ακόμα και μεγαλοστέλχη της ΝΔ τον ευγνωμονούν, γιατί έδωσε στον Καραμανλή τη δυνατότητα να συσπειρώσει την κοινοβουλευτική του ομάδα!

Καπιταλιστικά κόλπα με την τιμή του γάλακτος

Στις 23 Απριλη, η εταιρία Vivartia AE, θυγατρική της ΜΑΡΦΙΝ, ανακοίνωσε ότι μειώνει τις τιμές του παστεριωμένου γάλακτος σε 1 από 1,35 ευρώ στα σούπερ μάρκετ και σε 1,2 από 1,58 ευρώ στους φούρνους και στα μικρά καταστήματα. Ανακοίνωσε ακόμη, ότι αναίρεσε την απόφασή της της 30ή Απριλί, με την οποία καταργούσε τους σταθμούς συγκέντρωσης νωπού γάλακτος στη Β. Ελλάδα. Ακολούθησε μια καλά ενορχηστρωμένη διαφημιστική καμπάνια, στην οποία κυριαρχούσε η γκρίζα διαφήμιση που παρουσιάζει αυτές τις αποφάσεις σαν δεήματα κοινωνικής ευαισθησίας έναντι «του καταναλωτικού κοινού και των κτηνοτρόφων». Την απόφαση έσπευσε να χαιρετίσει και ο υπουργός Γεωργίας Σ. Χατζηγάκης, ο οποίος έχει αθετήσει την υπόσχεσή του για ενίσχυση των κτηνοτρόφων με 100 περίπου εκατ. ευρώ (στα πλαίσια του περιβόλου πακέτου των 425 εκατ. ευρώ), και εξακολουθεί να αρνείται να ικανοποιήσει το δίκαιο αυτό αίτημά τους, παρά τις συνεχείς κινητοποιήσεις τους.

Πίσω από τέτοιες κινήσεις των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, όμως, δεν κρύβεται ποτέ το (ανύπαρκτο) κοινωνικό ενδιαφέρον, αλλά άλλες στοχεύσεις, που έχουν να κάνουν με την επιχειρηματική στρατηγική τους.

H Vivartia μείωσε τις τιμές του παστεριωμένου γάλακτος, γιατί έχασε σημαντικό ποσοστό από το μερίδιο αγοράς, ενώ στρέφει το ενδιαφέρον της στο πλαίσιο των σταθμών συγκέντρωσης γάλακτος στην Β. Ελλάδα έχουν προσωρινό χαροκτήρα. Μόλις η Vivartia ανακτήσει το χαμένο έδαφος στα μερίδια αγοράς του παστεριωμένου γάλακτος και του γάλακτος υψηλής παστεριώσης, οι τιμές θα πάρουν ξανά την ανηφόρα που είναι δυσβάσταχτη για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Ας μη διαφύγει της προσοχής μας η στόχευση της εταιρίας «για την αναδιοργάνωση του τομέα συλλογής γάλακτος», που διατυπώθηκε ανοιχτά στην έκθεση διαχείρισης του ΔΣ για τη χρήση του 2008.

Εκτός των άλλων, με τη μείωση της τιμής του παστεριωμένου γάλακτος χαμηλότερης θρε-

μένου γάλακτος επιβεβαιώνεται η άποψη μας ότι με την πώληση του γάλακτος οι γαλακτοβιομηχανίες έβγαζαν και θα συνεχίσουν να βγάζουν τεράστια κέρδη.

Στις 22 Απρίλη ο υφυπουργός Ανάπτυξης Γ. Βλάχος είχε διαδοχικές συναντήσεις με την πολιτική γηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, τους εργατοπατέρες της ΠΑΣΕΓΕΣ και εκπροσώπους των γαλακτοβιομηχανιών. Μετά τις συσκέψεις αυτές, δήλωσε ότι σκοπεύει να προχωρήσει σε νομοθετική ρύθμιση με την οποία θα είναι υποχρεωτική η αναγραφή της καταγωγής της πρώτης ύλης όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Ομως, τι ήταν εκείνο που εμπόδιζε την πολιτική γηγεσία του υπουργείου Ανάπτυξης και την κυβέρνηση να προχωρήσει στη λήψη αποφάσεων με τις οποίες θα ήταν υποχρεωτική η αναγραφή της καταγωγής της πρώτης ύλης των γαλακτοκομικών προϊόντων; Μήπως, ας πούμε, αυτό απαγορεύεται από το κοινοτικό δίκαιο; Οχι βέβαια, γιατί με προϋποθέσεις ήταν και είναι επιτρεπτή η υποχρεωτική αναγραφή του τόπου καταγωγής της πρώτης ύλης στις περιπτώσεις (οι οποίες είναι πολλές) «που η παράλειψη της ενδείξεως αυτής θα ήταν δυνατόν να δημιουργήσει στον καταναλωτή εσφαλμένη εντύπωση σχετικά με τον πραγματικό τόπο καταγωγής ή προελεύσεως του τροφίμου» (άρθρο 3 παρ. 1 σημείο 8 της οδηγίας 13 του 2000).

Δεν χωράει ομφιβολία, ότι οι καπιταλιστές δεν βάζουν την καταγωγή της πρώτης ύλης

σφάλιση τροφών υψηλών στάνταρ υγείας δεν αποτελεί προτεραιότητα. Οχι μόνο δεν αποτελεί προτεραιότητα αλλά, αντίθετα, όσα απαιτούνται για την εξασφάλιση αυτών των στάνταρ, για την προστασία της δημόσιας υγείας, θεωρούνται αντιπαραγωγική επένδυση. Μπορεί τώρα κάποιοι να βολεύονται με την εξήγηση ότι ο νέος μεταλλαγμένος ίδιος ζεκίνησε από το καθυστερημένο Μεξικό, με την προφοράνως άθλια κτηνοτροφία, πώς θα ξεχάσουμε όμως ότι η αποκληθείσα «κνόσος των τρελών αγελάδων» πρωτοεμφανίστηκε στην πολιτισμένη Βρετανία και μετά στην καρδιά της εξίσου πολιτισμένης ηπειρωτικής Ευρώπης; Πώς θα ξεχάσουμε ότι το μολυσμένο ηλιελαίο (εξαιτίας της μεταφοράς του με πλοία-βυτία που μετέφεραν και ορυκτέλαια) καταναλώθηκε

ΚΟΝΤΑ

Εργάτες, εργάτριες
Εργαζόμενοι, εργαζόμενες
Νέοι και νέες

Η Πρωτομαριά του 2009 είναι η πιο μαύρη των τελευταίων χρόνων. Οι σημερινές γενιές για πρώτη φορά γνωρίζουν μια καταστροφική παγκόσμια καπιταλιστική κρίση, που μόνο με την κρίση του 1929 μπορεί να συγκριθεί. Τη χειρότερη κρίση μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο, όπως παραδέχονται πια όλοι οι αστοί οικονομολόγοι και πολιτικοί.

Αυτά που γίνονται στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, στις μητροπόλεις του ιμπεριαλισμού, είναι ο καθρέφτης στον οποίο μπορούμε να δούμε και το δικό μας μέλλον. Εκατομμύρια εργαζόμενοι πετούνται στο δρόμο. Ανθρωποι διώχνονται από τα σπίτια τους που κατάσχονται. Ζουν σε σκηνές όχι μόνο στις παρυφές αλλά και στα πάρκα των μεγαλουπόλεων. Τρέφονται στα συσσίτια του κράτους και φιλοανθρωπικών οργανώσεων. Οι νεόφτωχοι, οι άστεγοι, οι εξαθλιωμένοι πολλαπλασιάζονται με τρομακτική ταχύτητα.

Αυτοί που μέχρι πριν μερικούς μήνες μας μιλούσαν για τις «αιώνιες οξείες της οικονομίας της αγοράς» ανακάλυψαν ξαφνικά λέξεις έχεισμένες, όπως καπιταλισμός και κρίση. Αυτοί που καταριόνταν τον «κρατισμό» και εξυμνούσαν την «ελευθερία της αγοράς», ανακάλυψαν ξαφνικά τη σημασία της «κρατικής παρέμβασης και ρύθμισης».

Ο σκοπός τους είναι διπλός. Από τη μια θέλουν να συσκοτίσουν την αλήθεια και να ενσωματώσουν στο δικό τους λεξιλόγιο λέξεις και έννοιες που συνδέονται με την ιστορική διαδρομή του εργατικού κινήματος. Από την άλλη, θέλουν να δικαιολογήσουν τις μεταφορές τεράστιων κρατικών κονδυλίων στα ταμεία των επιχειρήσεων.

Κρίση του συστήματος

Όταν τα πρώτα σημάδια της κρίσης έκαναν την εμφάνισή τους στις ΗΠΑ, οι ευρωπαίοι ήγετες μας διαβεβαίωναν ότι πρόκειται μόνο για μια περιορισμένη κρίση της χρηματοπιστωτικής σφαίρας, που δεν τρέκεται να περάσει τον Ατλαντικό. Οταν η κρίση επεκτάθηκε και στην Ευρώπη, άρχισαν να μιλούν για τα «goldene boys», που με την «αστόχαιστη» συμπεριφορά τους προκάλεσαν όλο το πρόβλημα. Οταν η κρίση πέρασε και στην παραγωγική σφαίρα, δεν είχαν πολλά να πουν. Αρχισαν να μιλούν ακατάπαυστα, να ζητούν «νέους διεθνείς ρυθμιστικούς κανόνες», να καταφέρονται ενάντια στον «καπιταλισμό καζίνο», να μέμφονται τον «άκρατο νεοφιλευθερισμό», στο όνομα του οποίου μέχρι πρότινος έπιναν νερό. Είναι κοροϊδία και φτύσιμο σε όλους μας ν' ακούμε τον πρόεδρο του ΣΕΒ να μιλά για «παρασιτικό καπιταλισμό». Ποιος; Ο άνθρωπος που ήταν ιδιοκτήτης ενός βιομηχανικού ομίλου, τον οποίο πουλήσε για να τζογάρει τα κεφάλαια στα διεθνή χρηματιστήρια.

Κάνουν τα πάντα για να μη συνειδητοποιήσουν οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, πως η σημερινή κρίση δεν είναι παρά μια **τυπική καπιταλιστική κρίση**, μια κρίση του ίδιου του συστήματος κι όχι κάποιων κλάδων του ή κάποιων πολιτικών διαχείρισης του.

Κάτω το σύστημα της μινερωτής εκλαβιάς

Οσο κι αν ακούγεται παράξενο, κινητήριος μοχλός της κρίσης είναι η **υπερουσιαρχευση κερδών**. Κερδών που βγαίνουν από την κλοπή της απλήρωτης εργασίας των εργατών, μετατρέπονται σε κεφάλαιο και αναζητούν χώρους επικερδούς τοποθέτησης που θα αποδώσουν όχι ένα μέσο πουσσούτο κέρδους, αλλά το μέγιστο κέρδος. Ομως, οι τεράστιες παραγωγικές δυνατότητες του καπιταλισμού σκοντάφουν στη στενή καταναλωτική δυνατότητα των εργαζόμενων μαζών του πλανήτη, που αποτελούν τη βασική καταναλωτική δύναμη. Επιστρέφονται σε κεφάλαια που συσσωρεύονται στρέφονται ολένα και περισσότερο σε παρασιτικές δραστηριότητες της χρηματοπιστωτικής σφαίρας, αναζητώντας εκεί το μέγιστο κέρδος. Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργούνται η μια «φρούσκα» μετά την άλλη, να χάνεται κάθε έλεγχος, να κορυφώνεται η αναρχία σε όλες τις οικονομικές σφαίρες του καπιταλισμού, παραγωγικές και μη, και να φτάνουμε στην κρίση. Τέοις κρίσεις γνωρίσουμε πολλές στα μεταπολεμικά χρόνια. Κάποια στιγμή το σύστημα θα έφτανε σε μια κρίση σαν τη σημερινή, που αγκαλίζει το σύνολο της οικονομίας και απλώνεται σε όλο τον πλανήτη, αφού η κορύφωση της διεθνοποίησης του κεφαλαίου τις τελευταίες δεκαετίες, αυτό που ονόμασαν «παγκοσμιοποίηση», έχει κάνει την κάθε εθνική καπιταλιστική οικονομία ένα κρίκο στην αλυσίδα του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Πιο άγρια η επίθεση

Από τη μεριά του κεφαλαίου και των πολιτικών ιγεσιών που διασχειρίζονται τα συμφέροντά του η πολιτική διασχείρισης της κρίσης είναι σαφής και κρυσταλλίνεται:

- ♦ Ιλιγγιώδη ποσά μεταβιβάζονται από τα κράτη στις τράπεζες, προκειμένου να καλύψουν τα κενά που αφήνουν οι «φρούσκες» που σκάνε. Το κράτος φορτώνεται τα χρέα των τραπεζών και γίνεται μέτοχος τους, με τη δέσμευση να τους επιποτρέψει τις μετοχές όταν εξομαλύνεται η κατάσταση. Τα μόνα που παραμένουν ιερά και απαραβίστατα είναι τα τεράστια πρωτοποριακά κέρδη που συσσωρεύουν οι μεγαλομέτοχοι και διαχειριστές των τραπεζών.

♦ Τα τεράστια ελλείμματα που δημιουργούνται στους κρατικούς προϋπολογισμούς αντιμετωπίζονται με αικόνα πιο σκληρή, αικόνα πιο αντιλαϊκή δημοσιονομική πολιτική. Η φορολογία των λαϊκών στρωμάτων αυξάνεται. Οι κοινωνικές δαπάνες πτεροκόβονται. Η Παιδεία, η Υγεία, η Κοινωνική Ασφάλιση, η Πρόνοια βρίσκονται συνεχώς στο στόχαστρο. Σε μια εποχή που καλπάζουν η ανεργία και η φτώχεια, το κράτος φορτώνει νέα κυβερνήσεων για την αντιμετώπιση

βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων, για να μπορέσει να στηρίξει τους τραπεζίτες και τους άλλους καπιταλιστές.

♦ Οι καπιταλιστές αφήνονται ελεύθεροι να ξεχαρβαλώσουν τις εργασιακές σχέσεις χρησιμοποιώντας την κρίση σαν εργαλείο για την επιβολή ενός εργασιακού μεσαίωνα. Ενός μεσαίωνα που τον παρουσιάζουν σαν έκτακτο, αλλά σκοπός τους είναι να παραμείνει μόνιμα. Αυτό εννοούν όταν λένε ότι **«τη κρίση είναι ταυτόχρονα και μια ευκαιρία»**. Είναι μια ευκαιρία να ξεθεμελιώσουν τις εργασιακές σχέσεις, να καταργήσουν κατακτήσεις που ήρθαν μετά από σκληρούς και συχνά αιματηρούς αγώνες δεκαετιών, ώστε στη φάση της αναζωγόνησης του συστήματος η κερδοφορία να εκτιναχθεί στα ύψη, σαν αποτέλεσμα μιας τρομακτικής αύξησης του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Γία αυτούς οι εργαζόμενος άνθρωποι δεν είναι παρά μια πρώτη ύλη. Οι ανάγκες του, ακόμα και η ανάγκη της επιβίωσης, τους είναι αδιάφορες.

♦ Οι καπιταλιστές και το πολιτικό τους προσωπικό έρουν καλά, ότι η διέξοδος από την κρίση του συστήματος τους απαιτεί την καταστροφή κεφαλαίου και παραγωγικών δυνάμεων. Ακόμα και της βασικής παραγωγικής δύναμης, του εργαζόμενου ανθρώπου. Δεν διστάζουν με μια υπογραφή να πετάξουν χιλιάδες εργαζόμενους στο δρόμο. Δεν διστάζουν να επιβάλλουν εβδομάδα τριών ή τεσσάρων ημερών, αδιαφορώντας για την αδυναμία του εργαζόμενου να ζήσει με τα μισά απ' αυτά που έπαιρνε προηγουμένων. Στην εξαθλίωση που προκαλεί η διοχείριση της κρίσης το μέγιστο που έχουν να «προσφέρουν» είναι επιδόματα πτωχοκομείου και ουσιστία, που εξαθλίωνουν και θητικά τον εργαζόμενο. Τα κέρδη που απομένουν να τελειώσει από τη διεσπάρτηση της κρίσης το μέγιστο που έχουν να «προσφέρουν» είναι επιδόματα πτωχοκομείου και ουσιστία, που εξαθλίωνουν και θητικά τον εργαζόμενο. Τα κέρδη που απομένουν να τελειώσει από τη διεσπάρτηση της κρίσης το μέγιστο που έχουν να «προσφέρουν» είναι επιδόματα πτωχοκομείου και ουσιστία, που εξαθλίωνουν και θητικά τον εργαζόμενο.

♦ Ταυτόχρονα, τα κράτη ενισχύουν τα καταστατικά τους οπλοστάσια. Στις ΗΠΑ, την Αγγλία, την Ιταλία, τη Γαλλία, αικόνα και στρατιωτικές δυνάμεις έχουν τεθεί στη διάθεση των κυβερνήσεων για την αντιμετώπιση

«εσωτερικών ταραχών». Ξέρουν πολύ καλά ότι η φτώχεια και η εξαθλίωση κυριοφορούν ταξικές εκρήξεις και πταίρουν τα μέτρα τους για να τις αντιμετωπίσουν.

Ενα σύστημα ιστορικά τελειωμένο

Για μια ακόμη φορά ο καπιταλισμός αποδεικνύει ότι είναι ένα σύστημα ιστορικά τελειωμένο. Ενα σύστημα εχθρικό προς τους εργαζόμενους. Ενα σύστημα εχθρικό αικόμα και για τον οέρα που αναπνέουμε.

Οι εργαζόμενοι είναι οι μοναδικοί παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου. Από τη δική τους εργασία δημιουργούνται τα πάντα. Οι καπιταλιστές σαν παράσιτα απομιζούν το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος αυτού του πλούτου. Σε περιόδους κρίσης, το μέγεθος της εκμετάλλευσης, το μέγεθος της αδικίας φοίνονται πιο καθαρά.

Η εργαζόμενοι είναι οι μοναδικοί παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου. Είναι μια μόνιμη δύναμη στην οποία πρέπει να στηρίξει την καρδιά της. Οι καπιταλιστές σαν παράσιτα απομιζούν το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος αυτού του πλούτου. Σε περιόδους κρίσης, το μέγεθος της εκμετάλλευσης, το μέγεθος της αδ

Αποχώρησαν από τη «Συσπείρωση»

Πράξη αξιοπρέπειας πρέπει να χαρακτηριστεί η αποχώρηση των Λάζαρου Απέκη και Γιάννη Μαΐστρου, πρόεδρου και γενικού γραμματέα της προηγούμενης διοικησης της ΠΟΣΔΕΠ, από τη «Συσπείρωση Πανεπιστημιακών», μετά τα γεγονότα του τελευταίου διαστήματος, που οδήγησαν όχι μόνο στον έλεγχο της ΠΟΣΔΕΠ από τις υπερσυντηρητικές δυνάμεις, αλλά και στον έλεγχο της «Συσπείρωσης» από την πιο συντρητική της πτέρυγα, που δείχνει εποιημένη να συνδιαλλαγεί και να συγκυβερνήσει με το αντιδραστικό καθηγητικό κατεστημένο. Παραθέτουμε χωρίς άλλα σχόλια το κείμενο της παραίτησης των δυο πανεπιστημιακών.

«Φίλοι και φίλες της ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ,

Ο έλεγχος της ΠΟΣΔΕΠ από το μπλοκ της "ανακατάληψης" (ΠΑΣΟΚ, Ανανεωτική πτέρυγα ΣΥΝ, ΝΔ), όπως φάνηκε από τα πρώτα κιόλας δείγματα της πολιτικής που θα ακολουθηθεί, διαμορφώνει πολύ αρνητικό κλίμα για τον αγώνα υπεράσπισης του δημόσιου πανεπιστήμιου και για την αποτροπή της νεοφιλελύθερης αναδιάρθρωσης.

Δυστυχώς, ενώ η συγκυρία απαιτεί εγρήγορση και διαρκή αγώνα για να ανατραπεί αυτό το αρνητικό δεδομένο, η εξέλιξη στην πολιτική που επικράτησε τελικά, και ακολουθείται μετά το Συνέδριο από τη ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ, δεν ανταποκρίνεται, κατά την εκτίμησή μας, σε αυτές τις απαιτήσεις.

-Ξεκίνησε με πολεμική κατά των εκπροσώπων στην προηγούμενη ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ και την φθορά τους για τη στάση τους στην Ομοσπονδία.

-Ακολούθησε η άρνηση πολιτικής συζήτησης μέσα στη ΣΥΣ για την πολιτική αντιπαράθεσης και την κρίση εμπιστοσύνης που οδήγησε σε κατάσταση ρήξης, (αγνοώντας τον απολογισμό που κατατέθηκε από τους τέσσερις εκπροσώπους στην ΕΓ). Καταστάσεις που οδήγησαν τους υπογράφοντες να μην επιδιώξουν ούτε καν την υποψηφιότητά τους για το 9ο Συνέδριο, γεγονός που επίσης δεν απασχόλησε τη ΣΥΣ.

Ακολούθησαν κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου:

-Η προσπάθεια επιβολής άλλου κειμένου για τον προγραμματισμό δράσης, παρά την ύπαρξη κοινού κειμένου σύγκλισης που είχε διαμορφωθεί σύμφωνα με διαδικασία που αποφασίστηκε από τη ΣΥΣ.

-Η μη τήρηση των κανόνων που συμφωνήθηκαν, με αποκλεισμό των διαφορετικών απόψεων και εξαφάνιση προσώπων που θα σηματοδοτούσαν τη συνέχεια της προηγούμενης ηγεσίας στην τελική εκπροσώπηση της ΣΥΣ στη νέα ΔΕ και την ΕΓ (έτσι, δεν θεωρήθηκε εκλόγμος σύντροφος για τον οποίο, εκτός των άλλων, εκκρεμεί ποινική δίωξη εις βάρος του για συνδικαλιστική δράση).

-Οι προσπάθειες συνεργασίας, μέσα στο συνέδριο, με τις αντίπαλες παρατάξεις που μας πολέμησαν λυσσαλέα (κοινά κείμενα ψηφισμάτων με ΑΡΜΕ, ΚΙΠΑΝ).

Μετά τη συγκρότηση της νέας ηγεσίας στην ΠΟΣΔΕΠ, ακολούθησαν:

-Οι παλινωδίες στις θέσεις που παρουσιάζονται από τους εκπροσώπους της ΣΥΣ στη νέα ΔΕ, όπου, ενώ η εγκατάλειψη της θέσης κατά της διαδικασίας της Μπολόνια από τη νέα ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ αναφέρθηκε ως λόγος αποχώρησης των εκπροσώπων της ΣΥΣ από την πρώτη συνεδρίαση της ΔΕ.

Αμέσως μετά ήρθε

-το "Υπόμνημα" της ΣΥΣ προς το ΥΠΕΠΘ, όπου αγνοούνται τόσο η θέση κατά της Μπολόνια όσο και οι περισσότερες θεσμικές θέσεις της ΣΥΣ (νόμος Γιαννάκου, "πρότυπος" εσωτερικός κανονισμός, "αξιολόγηση", πιστωτικές μονάδες, κ.ά.).

Με τις επιλογές, ενέργειες, θέσεις, πράξεις και παραλείψεις που ακολουθεί η ΣΥΣ, σταδιακά ακυρώνονται, κατά την εκτίμησή μας, θεμελιώδεις κατακτήσεις της ΣΥΣ, της ΠΟΣΔΕΠ και του πανεπιστημιακού κινήματος.

Κατά την εκτίμησή μας, με αυτή την πολιτική δεν διασφαλίζεται, τόσο στη ΣΥΣ όσο και στην ΠΟΣΔΕΠ, η συνέχεια και η συνέπεια στις κατακτήμένες θέσεις και στην αγωνιστική στάση για την αποτροπή της αναδιάρθρωσης, η συμπόρευσή μας με το μαχόμενο φοιτητικό κίνημα και το κίνημα παιδείας.

Είναι πολύ οδινηρό για μας αυτή η στάση και πολιτική να μας υποχρεώνει να μη συμμετέχουμε στη λειτουργία αυτής της συλλογικότητας, της ΣΥΣ, μετά από πάρα πολλά χρόνια κοινών αγώνων.

Συντροφικά
Λάζαρος Απέκης, Γιάννης Μαΐστρος
Απρ. 2009».

■ Συσπείρωση Εργαζόμενων στο ΥΠΕΠΘ

Μπορούμε να νικήσουμε με αυτού του είδους τον συνδικαλισμό;

Δημιουργώμενε παρακάτω πρόσφορτη ανακοίνωση της «Συσπείρωσης Εργαζόμενων στο ΥΠΕΠΘ». Τα δύο αποκαλύπτει και καταγγέλλει η ανακοίνωση είναι τόσο εύγλωττα που καθιστούν περιττό κάθε δικό μας σχολιασμό.

Σε μια περίοδο που οι αποδοχές μας μειώνονται δραματικά, αυξάνονται τα όρια συνταξιοδότησης μέχρι και 15 χρόνια για τις γυναίκες ενώ έχουν προηγθεί οι αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις του προηγούμενου χρόνου, τα ταμεία οδυντούν να πληρώσουν το εφαπάξ και τις συντάξεις, οι εργασιακές σχέσεις στον ιδιωτικό τομέα άλλα και στο δημόσιο ελαστικοποιούνται ακόμη περισσότερο και στο όνομα της κρίσης επιχειρείται η κατάργηση κάθε εργατικού δικαιώματος, οι εργαζόμενοι στο υπουργείο Παιδείας βρισκόμαστε μπροστά στα παρακάτω φαινόμενα:

- Από τις 18/3 εως τις 20/3 πραγματοποιήθηκε το 25ο εκλογοαπολογιστικό συνέδριο της ΠΟΣΥΠ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Παιδείας) στο Ξενοδοχείο Ντιβάνι Απόλλων Παλλάς στο Καβούρι, με τα έξιδα πληρωμένα από το ΕΠΕΑΕΚ (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης) και αυτό γιατί εμφανίστηκε σαν διημερίδα του ΕΠΕΑΕΚ! Αντικείμενο του Συνεδρίου φυσικά ήταν το μοίρασμα των εδρών της διοίκησης ανάμεσα στις παρατά-

ξεις και οι δημόσιες σχέσεις, ειδικά κατά την εμφάνιση της Γενικής Γραμματέως. Ο πόλεμος που έχει εξαπολύσει η κυβέρνηση σ' όλη την κοινωνία δεν φαίνεται να έχει γίνει αντιληπτός από την ηγεσία της ΠΟΣΥΠ αφού μάλιστα καταφέρνει και εξασφαλίζει χρηματοδότηση με την απαραίτητη φυσικά συναίνεση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου.

- Το Δ.Σ. του Συλλόγου Υπαλλήλων στην Κεντρική Υπηρεσία του ΥΠΕΠΘ, μας καλεί την Παρασκευή 10/4 το βράδυ, στο κέντρο Μπάρμπης στην Κηφισιά για να παρακολουθήσουμε ενημερωτική εκδήλωση που διοργανώνει μοζί με την Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση», με θέμα: «Αποτελέσματα του ΕΠΕΑΕΚ – Κατευθύνσεις και Προτεραιότητες του νέου Ε.Π. «Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση»». Από την πρόσκληση μαθαίνουμε ότι αν θέλουμε να φέρουμε στην εκδήλωση απότομα εκτός των μελών του συλλόγου, η πρόσκληση θα κοστίσει 26 ευρώ με πλήρες μενού και ποτά (για μας είναι δωρεάν η ενημέρωση).

Την ίδια ώρα μάθαμε για

την απόφαση της συνέλευσης του Συλλόγου Μονίμων Διοικητικών Υπαλλήλων της Σιβίτανδεσίου Σχολής που καταγγέλλει ότι για τα έτη 2005, 2006 και 2007 δεν έχουν καταβληθεί οι εισφορές των εργαζόμενων στα περισσότερα ταμεία (ΜΤΠΥ, ΤΕΑΔΥ, Προνοίας, Ελληνικού Δημοσίου και Νομικών), ενώ φυσικά τους έχουν παρακρατηθεί, και για το λόγο αυτό, μεταξύ άλλων προχωράνε σε στάση εργασίας στις 7/4.

Γιατί εν μέσω κρίσης η κυβέρνηση είναι τόσο γενναιόδωρη απέναντι στην συνδικαλιστική ηγεσία; Μήπως με αυτούς τους συνδικαλιστές που έχουν αναλάβει να μας κρατάνε σε ύπνωση, εξασφαλίζει ότι δεν θα ξεσπάσουν αυθόρμητες αντιδράσεις και κινητοποιήσεις που δεν θα ελέγχονται; Μήπως είναι ένοια από τους τρόπους με τους οποίους τους ανταπέδει πεπειδή έχουν τασαλατήσει ότι το παράδειγμά της είναι εφιάλτης όχι μόνο για τα αφεντικά και την κυβέρνηση αλλά και για την συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Υπάρχουν επίσης εργαζόμενοι που αντιλαμβάνονται ότι ο αγώνας για την βελτίωση της ζωής τους είναι κοινός με τους αγώνες των καθηγητών, των δασκάλων, αλλά και των καθαριστριών που καθαρίζουν τα γραφεία τους με άθλες αμοιβές και εργασιακά δικαιώματα, των κούριερ που μπανιοβγαίνουν στο υπουργείο, των εργατών που δουλεύουν στους κάθε λογής εργολάβους, με τους αγώνες δόλης της κοινωνίας.

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ στο ΥΠΕΠΘ

τόχρονα, όλες οι συστηματικές δυνάμεις της γηραιάς ηγείρουν έστρεψαν την προσοχή τους σ' αυτή την εξέγερση, που δεν την είδαν σαν μια ελληνική ιδιομορφία, σαν κάτι το παροδικό που πέρασε, αλλά «σαν σκηνές από τανιά προσεχώς», σαν μια πρώιμη εκδήλωση των κοινωνικών εξεγέρσεων που περιμένουν να ξεσπάσουν στη διάρκεια της κρίσης.

Τις τελευταίες μέρες, όλες οι δυνάμεις του συστήματος εστιάζουν την προσοχή τους στους εργάτες της γ

Ο καπιταλισμός είναι ο εγκληματίας

Με αφορμή το τραγικό περιστατικό στις σχολές του ΟΑΕΔ, όπου ένα νέο παιδί αυτοπυροβολήθηκε, αφού πρώτα προσπάθησε να αφαιρέσει τις ζωές ενός συμμαθητή του και δυο εργατών που τυχαία βρέθηκαν στο δρόμο του, ακούστηκαν και γράφηκαν πολλά. Με εξαίρεση τον «φιλοσοφημένο» υπουργό της Παιδείας, Αρη, που απέδωσε το συμβάν σε οδυναμία διαχείρισης μιας ερωτικής απογοήτευσης από την πλευρά του 19χρονου, τα σχόλια των «ειδικών» που παρέλασαν από τα τηλεπαράθυρα επικεντρώθηκαν κυρίως στα μέτρα «πρόδηληψης» ανάλογων φαινομένων, όπως κατ' ευφημισμόν αποκαλούνται μέτρα καταστολής.

Κανένας δε θέλησε ν' αγγίξει την ουσία. Που ήταν η ίδια η χαμερπής ζωή που βίωνε ο νέος. Σάπια ζωή, που εκμηδενίζει την αξιοπρέπεια, την ανάπτυξη της προσωπικότητας και κατ' επέκταση την προοπτική κάθε προσωπικής επαγγελματικής καταξίω-

σης, τις σχέσεις, τις φιλίες. Τέοια ζωή του επιφύλασσε η κοινωνική του θέση. Μελλοντικός προλετάριος ήταν ο 19χρονος, σε σχολή του ΟΑΕΔ φοιτούσε. Να συμπεράνουμε ότι ήταν από τους «αποτυχημένους» του εκπαιδευτικού συστήματος. Ενός εκπαιδευτικού συστήματος σκληρού, αποδενωμένου από τους πόθους και τις ανάγκες της νεολαίας, δέσμου μιας στεγνής παιδιαγωγικής, που τιμωρεί με «αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος» κάθε παιδί που δε «χωράει» στο πλαίσιο του. Τι μελλον πίστευε πως είχε αιτός ο νέος; Τι μπορεί να ένιωθε βλέποντας τους γονείς του, τους ενήλικες της κοινωνικής του τάξης να παραπομούν στην ονασφάλεια; Πώς αφομοίωνε την κατάρρευση δλων των «προτούπων» αυτής της σάπιας κοινωνίας, που είχαν φροντίσει να του την εμπεδώσουν το πολιτικό σύστημα και οι ταγοί του, το σχολείο και η αδιαφορία ή η κατασταλτική συμπεριφορά των δασκάλων του, η ρατσι-

στική συμπεριφορά του κοινωνικού του περίγυρου, αλλά και της ίδιας της πολιτείας, όντας ο ίδιος μεταναστών; Τι άλλο από απογοήτευση, δυσπιστία και περιφρόνηση να ένιωθε, τι άλλο από ένα αβέβαιο και εχθρικό μέλλον να προοδοκούσε; Πώς να τον ψέξουμε που δεν κατόρθωσε μόνος του να βρει δημιουργικό πρότυπο για να πορευετεί, όταν η συλλογικότητα είναι χαμένη υπόθεση, ενώ βασιλεύει ο ωχαδερφισμός, ο ατομισμός και ο άγριος ανταγωνισμός;

Κάποιοι είπαν πως ο τραγικός νέος ήταν οπαδός του ναζισμού και πως στο θρανίο του ζωγράφιζε ναζιστικά σύμβολα. Το γεγονός, το πολιτικό πρόβλημα, δεν είναι η αιτία, είναι το αιτοτέλεσμα μιας χαμένης ζωής. Ο φασισμός βρήκε γόνιμο έδαφος στην απελπισία, τη φτώχεια της ελπιδοφόρας προοπτικής κι έριξε σπόρο. Οπως, άλλωστε, συμβαίνει πάντοτε στην ιστορία...

Αν είναι να τιμωρήσουμε κάποιον για το έγκλημα, ας τι-

μωρήσουμε τον καπιταλισμό. Μπορεί να μοιάζει «οτερεότυπο», είναι όμως η μόνη αλήθευση. Τη φωνάζει δυνατά, με άγρια απελπισία η ίδια η κραυγή του 19χρονου, στο σημείωμα που άφησε, πριν απάξει το όπλο: «...Δεν έχω σεβασμό για την ανθρώπινη ζωή. Φτύνω κατάμουστρα στην «αξιοπρέπεια» και την «πιμή» σας και σε όπι έχετε ιερό... Για μένα είστε όλοι σκουπίδια... Για τους περισσότερους από εσάς μπορεί να ακούγομαι παρανοϊκός, εγκληματίας ή δολοφόνος. Κάνετε λάθος, εσείς είστε τα νοητικά στερημένα θρασύδειλα εγκληματικά καθάρματα που βρίζουν υπό την κάλυψη της ανωμαλίας, της ιδιότητας του καθηγητή ή των πολυάριθμων παρέων. Μέχρι στημής δεν έχω εισπράξει τίποτα άλλο παρά την απόρριψη και την ύβρη των γύρω μου. Σας τα επιστρέφω με την υπόσχεση να περάσετε τις τελευταίες σημείες σας παρακαλώντας για την ελεεινή και τρισάθλια ζωή σας».

Γιούλα Γκεσούλη

Στάχτη στα μάτια μας: για πόσο ακόμα;

Όπως το τραγικό περιστατικό στη σχολή ΟΑΕΔ του Ρεντίνη μοιάζει να επαναλαμβάνει σχεδόν ως καρμπόν τα ανάλογα περιστατικά που έχουν λάβει χώρα σε ΗΠΑ και Ευρώπη, έτσι και ο δημοσιογραφικός σχολιασμός του από τους εγχώριους «ειδικούς» (και μη) μοιάζει να αντιγράφει εκείνους που κυριάρχησαν στις άλλες χώρες. Διαβάζοντας την αρθρογραφία και τις δηλώσεις γύρω από το περιστατικό, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την πλήρη αμηχανία και αδυναμία κριτικής και με την αναπαραγωγή επικινδυνών στερεότυπων που τελικά δεν εξυπηρετούν παρά έναν και μόνο στόχο: την ενίσχυση της συντηρητικοποίησης και της πολιτικής ανοχής στην καταστολή κοινωνιών που άγονται και φέρονται από το φρόνιμο του οποίο έντεχνα τους εμφυσούν τα μαζικά μέσα.

Μετά από τόσα ανάλογα περιστατικά στις ευημερούσες δυτικές κοινωνίες, αλλά και μετά από τρεις οιάνες που ο εγκλεισμός σε όλες τις μορφές του (οικογενειακός, σχολικός, ψυχιατρικός, ποινικός) έχει αποδείξει περίτροπα τα δρία και τους στόχους των λειτουργιών του, οι φευτεπιστήμονες τολμούν μέσα από τα τηλεοπτικά παράθυρα της μη-συμμετοχής να σκιαγραφούν με όλη την απαραίτητη διπλωματικότητα τον νέο αυτό στο Ρέντη ως έναν επικίνδυνο τρελό, έναν αντικοινωνικό εγκληματία, και να διαμαρτύρονται που οι μηχανισμοί κοινωνικού ελέγχου δεν μπόρεσαν να τον εντοπίσουν και να τον αφοπλίσουν (κυριολεκτικά και μεταφορικά) πριν συμβεί το κακό. Κανένας τους δεν είχε την εντιμότητα να ομολογήσει πως η πράξη αυτού του νέου θα πρέπει επιτέλους να γίνει αντιληπτή ως φυσιολογική συνέπεια της ζωής του, της ζωής των περισσότερων ανθρώπων σήμερα, σε μια εποχή όπου ο ασφυκτικός ελεγχός και η πανοπτική επιτήρηση δε θα μπορέσουν ποτέ να εξαλείψουν τα συμπτώματα μιας συστηματικής βίας ολόενα πιο ακραίας και ολοκληρωτικής.

Ακόμα πιο εξοργιστικό είναι το γεγονός ότι ο συρφετός των δήθεν ειδικών και δήθεν αναλυτών εστιάζει στο Ιντερνετ και στη μουσική ως τα προβλήματα που πρέπει να ασχοληθούμε ώστε να αποφευχθούν αντίστοιχες τραγωδίες στο μέλλον. Χωρίς να λένε ευθέως ότι αυτά προκαλούνται το συμβόν, τα αντιμετωπίζουν ως μέσα τα οποία το επέτρεψαν: φταίει το MySpace που ο 19χρονος νεκρός έφτασε στα όρια της απελπισίας και του μίσους για την ανθρωπότητα; Οχι, αλλά φταίει που δεν επιπτέλουμε αρκετά το κάθε MySpace, ώστε οι αστυνομικοστρατιωτικές υπηρεσίες της ένονομης ειρήνης να έχουν ανά πάσα στιγμή πρόσβαση στις σκέψεις, τα συναισθήματα, τις προθέσεις και τις αφηγήσεις του καθένα μας. Φταίει το συγκριμένο μουσικό συγκρότημα του νεκρού που τον ενθάρρυνε με τους στόχους του να περάσει στην πράξη; Οχι, αλλά φταίει που δεν λογοκρίθηκαν οι στήχοι του συγκεκριμένου συγκρότημας, ώστε να μην ενθαρρύνεται το μίσος προς την ανθρωπότητα και η επιθυμία του θανάτου που διακατείχαν αυτό το άτομο. Με άλλα λόγια το πρόβλημά μας είναι για μια φορά αικόμη ότι δεν έχουμε αρκετή λογοκρισία, αρκετή επιτήρηση, αρκετή καταστολή (αστυνομικού ή ψυχιατρικού τύπου), ότι δεν έχουμε αρκετή ολοκληρωτική ελέγχο πάνω στον κάθε πολίτη και στο σύνολο.

Το γεγονός πως ο νέος αυτός ανθρωπός ποθούσε να σκοτώσει και να πεθάνει (και πως πιθανότατα θα το έκανε ακόμη κι αν δεν έβρισκε όπλο), το γεγονός πως αντιληφθανόταν την προγνωστικότητα που τον περιεβαλλεις ως ένα εχθρικό και απεχθές σώμα που τον κακοποιούσε ασταμάτητα, το γεγονός πως η κοινωνία στο σύνολο της υποφέρει από μια συστηματική βία που οδηγεί τον καθένα σχεδόν να φαντασώνεται αυτό που ο συγκεκριμένος νέος έκανε πράξη, είναι ζητήματα τα οποία δεν τολμούμε να αγγίξουμε. Γιατί αν τα αγγίξουμε, θα πρέπει να παραδεχτούμε πως το βάθος της απελπισίας που διαποτίζει τις ευημερούσες κοινωνίες μας είναι τέτοιο ώστε πλέον το παράξενο θα είναι να μη φτάνει κανείς στο σημείο που έφτασε ο 19χρονος στο Ρέντη. Είναι λοιπόν προτιμότερο να περιγράφουμε το θύμα ως θύτη, να τυλιγόμαστε στη σκοτεινή θαλπτωρή της εγκληματολογίας, να δαιμονοποιούμε τέχνες και τεχνολογίες, και να προσευχόμαστε να μη μας τύχει. Το βέβαιο είναι πως δύο όσοι έντεχνα εθελοτυφλούν μπροστά σε αυτή την απελπισία, συνεργάζονται άριστα με το σύστημα που τη γεννά και τη γηγαντώνει. Ενα σύστημα που όσο κι αν τελειοποιήσει τους μηχανισμούς ελέγχου του ποτέ δε θα μπορέσει να τη διαχειριστεί ολοκληρωτικά.

Ε.Γ.

Οι επιχειρήσεις αξιολογούν τα ίδρυμα

Οι επιχειρήσεις συμμετέχουν άμεσα στην «εξωτερική αξιολόγηση» των ίδρυμάτων. Αυτό προκύπτει από τις εκθέσεις «εξωτερικής αξιολόγησης», που έχει δημοσιοποιήσει η Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας (ΑΔΙΠ) και συγκεκριμένα από την έκθεση «εξωτερικής αξιολόγησης» του Τμήματος Τεχνολογίας Τροφίμων του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης. Σύμφωνα με αυτή, την Επιτροπή απετελέσαν 2 καθηγητές ξένων πανεπιστημίων και 3 εκπρόσωποι επιχειρήσεων του κλάδου των τροφίμων: της ΜΕΒΓΑΛ ΑΕ, της Ντανισκό και της Φρίσλαντ.

Είναι γνωστό, ότι βασικότατη επιδίωξη και κριτήριο της αξιολόγησης των ίδρυμάτων (εσωτερικής και εξωτερικής) είναι η απόλυτη υποταγή στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς. Οι παρατρύνσεις των Επιτροπών σε όλες τις αξιολογήσεις των ίδρυμάτων, που έγιναν ως τώρ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Ο Μάιος μας έφτασε, εμπρός βήμα ταχύ
να διώξουμε απ' το σβέρκο μας τον Κώστα τον παχύ...

Συντετριμένη από το απύχημα του Γιώργου Μαζωνάκη, όπου το αυτόματο ήχηπο αποδείχθηκε ανεπαρκές να ολοκληρώσει μια σωστή δουλειά, προσπαθώντας να κατεβάσω τα τριγλυκερίδια και τη χοληστερίνη μου σε κανονικά για την εποχή επίπεδα και να συνομιλήσω λίγο μαζί σας. Εστω και για να νικήσω την κατάθλιψη που μου δημιουργείται όταν κάπου γύρω μου δεν παίζουν τουλάχιστον δύο

*Please leave the controls
Into the rooms*

Σας ευχόμαστε καλή διανομή

Χάσαμε τον έλεγχο, διανεμόμενοι...

συσκευές τηφλεόρασης (ασφαλώς δα έχετε προσέξει ότι –συνεπεία κάποιας αόρατης διαταγής, δεν εξηγείται αλλιώς τέτοια καδολική εφαρμογή– όπου υπάρχει ζώσα ψυχή η τηφλεόραση πρέπει να είναι ανοιχτή, άσχετα αν βλέπει κάποιος ή όχι). Μέρα Μαγιού δα μου μίσευε, μέρα Μαγιού δα τον έχανα, που ανέβαινε στο λιακωτό με όπισδεν (αγαπημένη κίνηση στην τετρακίνηση, αλλά ανεπιτυχής η κίνηση)... Πέρα από τον αηδό που κρεμάστηκε επιτυχώς στο πεζούλι, πέρα από το σπαραξικάρδιο –στη Σύμη να ρωτήσετε – δράμα Παυλίδη (ποιος Suchard ρε; Και τι είναι αυτές οι μ@λ@κίες για μάγια και Βαλπούργεις νύχτες; Τι δουλειά έχει η ανιψιά του Αναστάσιου με την ανιψιά του Βονιφάτιου;), πέρα από τις διπλές και τρίδιπλες συγκεντρώσεις της πρωτομαγιάς χωρίς μαγιόδυλο ή έστω ξύλο, πέρα από τη δάλασσα πέρα από τα δάση / δεν βρήκα την αγάπη μου που την έχει χάσει. Μήπως ζέρει κανείς πού είναι το Μαράκι τον Μάη (May Maraki);

Ποιος πάσαρε τον Πάσαρη; Ποιοι ρέουν και πάλι προς τον Ρέπη; Ποιοι βάζουν με αγένεια τελεία και παύλα στην «Ιφιγένεια εν Παυλίδι»; Ιππουργός είναι αυτός που εργάζεται με τα άλογα και ενιότε πράπτει άλογα και πράσινα άλογα, όπως Κυπουργός είναι ο πράκτορας της ΚΥΠ (OLAF χαλάλι της) και κακούργος ο απεργαζόμενος την ΚΑΚ (Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Κρατών) ή –κατ' άλλους– ο βουτηγμένος στα κακά (σκ@τ@ στη Δημοτική). Αρμοδιότερη επί του δέματος είναι μάλλον η ΕΥΔΑΠ-ΝΔΦΚ, ειδικά τώρα που κάποιοι σκέφτονται να επανιδρύσουν με εφέ την ΕΦΕΕ.

Περίμεναν να πιάσουν την αλεπού στο Αλεποχώρι, αλλά μάλλον ο παλιός Κώστας είναι αλλιώς σε σχέση με τον νέο. Άλλωστε ο ένας αγοράζει ελικόπτερα για να βγει μια υπερατλαντική ή ευρωπαϊκή φωτογραφία, ενώ ο άλλος πουλάει φωτογραφίες για να βγει μια βόλτα με ελικόπτερα... Πάντως, πάλι καλά που την ίδια ώρα δε λήστευε καμιά τράπεζα στην Καλαμάτα, όπως την προηγούμενη φορά που οι πανικόβλητοι τον είδαν στα Αγραφα, όπου γράφονται και τα νέα επεισόδια της επιτυχημένης σειράς. Ετσι ακριβώς είχαν δει την Παναγία δυο γαλλίδες και πορτογαλλίδες παρδένες (ποια Brooke Shields ρε;) στη Λουρδή και στη Φατιμά (η μία παρέμεινε παρδένα και αργότερα είδε και τον Χριστό φαντάρο).

Τελικά, όπως συμβαίνει και σε διεθνές επίπεδο, καλό είναι να γίνονται ασκήσεις, που ενίστε διαβάζονται και ως ass kisses. Ομως αυτά δεν είναι προβλήματα, τουλάχιστον όχι όσο η γρίπη των χορών που ενέσκηψε τελευταία κι απειλεί τα όχι μόνο τα συμπαδή τετράποδα που αποτελούν πρώτη διατροφική προτίμηση για πολλούς και στυλοβάτη της τουριστικής προ(σ)βολής της χώρας μέσω του greek souvlaki, αλλά και πολλά αντιπαδή δίποδα. Ρε λες τελικά να καταφέρουν να μας εξοντώσουν τα γουρούνια; Και μη χοιρότερα...

Το υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης –τι ωραίο το ονοματάκι σας!– πληρώνει ολοσέλιδες καταχωρίσεις στον τύπο για να μας δείξει «τις γέφυρες του Amsterdαm στην Ελλάδα» (αναφέρεται στη γέφυρα του Ευρίπου, στη Χαλκίδα). Παρατηρήσεις: στο Amsterdαm δεν πέφτει τόσο δουλέμα όσο εδώ, τα νερά δεν πάνε... μια αριστερά και μια δεξιά και τέλος, γιατί αυτή η κίνηση δεν δίνει το έναυσμα και στο υπουργείο Ανάπτυξης (σκέτο, χωρίς «τουριστικής») να κάνει αντίστοιχη διαφήμιση για τα αφδονούντα καλαθέρζια αμελέτη στην Ελλάδα;

Τέσσερις στους πέντε που επιλέγουν το μουσείο του Λούμπρου, το επισκέπτονται για να δουν την Μόνα Λίζα, λέσε. Κάτι άλλοι που επιλέγουν να δουν την Κοντολίζα ή τον ψηλομπάρακ να δεις... Τουλάχιστον στο Λούμπρο δεν πληρώνεις (ακόμα) με παραγγελίες οπλιών συστημάτων.

Χ.Χ. ο Π.Π. με τον Κ.Κ. Τι δα πει δεν καταλάβατε; Χέρι-χέρι ο Προκόπης Παυλόπουλος με τον Κώστα Καραμανή, λέω, αφού σύμφωνα με τον πρώτο δα φύγουν μαζί (ποια νύχτα ρε;).

Μετά τις ταραχές, μετρήθηκαν οι παράπλευρες απώλειες: πέντε αστυνομικού και πέντε διαδηλωτές. Πάται, γουρούνια, δολοφόνοι!

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ 48η συνεδρίαση Παρασκευή, 10.4.09

Η τελευταία προπασχαλινή συνεδρίαση έξκινησε με την ανάγνωση μιας «τυπικής» πολυσελίδης δήλωσης του Κανά, στην οποία ότι κανένας μάρτυρας δε βρέθηκε να τον αναγνωρίσει, ενώ ο εισαγγελέας Καρούτσος που τον προφυλάκισε του είχε πει ότι δεν υπάρχουν μεν στοιχεία σε βάρος του, αλλά όταν θα δημοσιευόταν η φωτογραφία του θα εμφανίζονταν και οι μάρτυρες.

Μετά, η δεύτερη διορισμένη συνήγορος στον απόντα, λόγω σοβαρής ασθένειας, Κ. Αγαπίου τοποθετήθηκε στο αίτημα Τσοβόλα για ανάληψη της παρεμπίπτουσας απόφασης του δικαστήριου με την οποία κρίθηκαν αναγνωστέες οι καταθέσεις του ζεύγους Ντε Μαρσέλους, το οποίο αρνήθηκε να εμφανιστεί στο δικαστήριο να καταθέσει. Η συνήγορος επανέλαβε τα επιχειρήματα που είχαν ακουστεί, συν μια αναγνώστηκαν οι προηγούμενες καταθέσεις) δεν ήταν επίσης σε θέση να δώσουν οποιαδήποτε πληροφορία, ενώ ο άνθρωπος του οποίου το αυτοκίνητο είχε απαλλοτριωθεί και είχε χρησιμοποιηθεί στην έκρηξη δεν είχε ιδέα από τίποτα. Και βέβαια, κανένας δεν είχε καταθέσει τίποτα για εμπλοκή των κατηγορούμενων, όπως και όλοι οι μάρτυρες απήραν τη μήνυμα και ξανακάθησε λέγοντας του με νόημα μήπως πρέπει να το μελετήσει και μετά να τοποθετηθεί. Ο εισαγγελέας σηκώθηκε να απαντήσει, αλλά η πρόεδρος που είχε ως προτεραιότητα να εξετάσει την αναγνώστηκαν οι προηγούμενες καταθέσεις) δεν ήταν επίσης σε θέση να δώσουν οποιαδήποτε πληροφορία, ενώ ο άνθρωπος του οποίου το αυτοκίνητο είχε απαλλοτριωθεί και είχε χρησιμοποιηθεί στην έκρηξη δεν είχε ιδέα από τίποτα. Και βέβαια, κανένας δεν είχε καταθέσει τίποτα για εμπλοκή των κατηγορούμενων, όπως και όλοι οι μάρτυρες απήραν τη μήνυμα και ξανακάθησε λέγοντας του με νόημα μήπως πρέπει να το μελετήσει και μετά να τοποθετηθεί. Ο εισαγγελέας σηκώθηκε να απαντήσει, αλλά η πρόεδρος που είχε ως προτεραιότητα να εξετάσει την αναγνώστηκαν οι προηγούμενες καταθέσεις) δεν ήταν επίσης σε θέση να δώσουν οποιαδήποτε πληροφορία, ενώ ο άνθρωπος του οποίου το αυτοκίνητο είχε απαλλοτριωθεί και είχε χρησιμοποιηθεί στην έκρηξη δεν είχε ιδέα από τίποτα. Και βέβαια, κανένας δεν είχε καταθέσει τίποτα για εμπλοκή των κατηγορούμενων, όπως και όλοι οι μάρτυρες απήραν τη μήνυμα και ξανακάθησε λέγοντας του με νόημα μήπως πρέπει να το μελετήσει και μετά να τοποθετηθεί. Ο εισαγγελέας σηκώθηκε να απαντήσει, αλλά η πρόεδρος που είχε ως προτεραιότητα να εξετάσει την αναγνώστηκαν οι προηγούμενες καταθέσεις) δεν ήταν επίσης σε θέση να δώσουν οποιαδήποτε πληροφορία, ενώ ο άνθρωπος του οποίου το αυτοκίνητο είχε απαλλοτριωθεί και είχε χρησιμοποιηθεί στην έκρηξη δεν είχε ιδέα από τίποτα. Και βέβαια, κανένας δεν είχε καταθέσει τίποτα για εμπλοκή των κατηγορούμενων, όπως και όλοι οι μάρτυρες απήραν τη μήνυμα και ξανακάθησε λέγοντας του με νόημα μήπως πρέπει να το μελετήσει και μετά να τοποθετηθεί. Ο εισαγγελέας σηκώθηκε να απαντήσει, αλλά η πρόεδρος που είχε ως προτεραιότητα να εξετάσει την αναγνώστηκαν οι προηγούμενες καταθέσεις) δεν ήταν επίσης σε θέση να δώσουν οποιαδήποτε πληροφορία, ενώ ο άνθρωπος του οποίου το αυτοκίνητο είχε απαλλοτριωθεί και είχε χρησιμοποιηθεί στην έκρηξη δεν είχε ιδέα από τίποτα. Και βέβαια, κανένας δεν είχε καταθέσει τίποτα για εμπλοκή των κατηγορούμενων, όπως και όλοι οι μάρτυρες απήραν τη μήνυμα και ξανακάθησε λέγοντας του με νόημα μήπως πρέπει να το μελετήσει και μετά να τοποθετηθεί. Ο εισαγγελέας σηκώθηκε να απαντήσει, αλλά η πρόεδρος που είχε ως προτεραιότητα να εξετάσει την αναγνώστηκαν οι προηγούμενες καταθέσεις) δεν ήταν επίσης σε θέση να δώσουν οποιαδήποτε πληροφορία, ενώ ο άνθρωπος του οποίου το αυτοκίνητο είχε απαλλοτριωθεί και είχε χρησιμοποιηθεί στην έκρηξη δεν είχε ιδέα από τίποτα. Και βέβαια, κανένας δεν είχε καταθέσει τίποτα για εμπλοκή των κατηγορούμενων, όπως και όλοι οι μάρτυρες απήραν τη μήνυμα και ξανακάθησε λέγοντας του με νόημα μήπως πρέπει να το μελετήσει και μετά να τοποθετηθεί. Ο εισαγγελέας σηκώθηκε να απαντήσει, αλλά η πρόεδρος που είχε ως προτεραιότητα να εξετάσει την αναγνώστηκαν οι πρ

Περίσσεια πολιτική αλητεία

Διαβάζαμε το «Ριζοσπάστη» Δημητρίου περασμένης Παρασκευής (24.4.09, σελ. 15) και δεν πιστεύαμε στα μάτια μας: «ΑΠΘ-Εργαζόμενοι στης εργολαβίες: Ο αγώνας άνοιξε χαραμάδα», έγραψε ο τίτλος. Το σεμνό ρεπορτάζ αναφερόταν στην απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου του ΑΠΘ να ζητήσει από την κυβέρνηση την ένταξη των εργαζόμενων στους εργολάβους καθαριότητας, στο τακτικό προσωπικό με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

Αυτή η αναφριθήτητα θετική εξέλιξη, όμως, ήρθε σαν αποτέλεσμα της πολυήμερης κατάληψης της πρυτανείας του ΑΠΘ. Είναι γνωστό ότι πρυτανεία και κυβέρνηση, με την αρωγή των ΜΜΕ, πολέμησαν αυτή την κατάληψη. Συκοφάντησαν, απειλήσαν, προσπάθησαν μέχρι και συγκέντρωση ανακατάληψης να πραγματοποιήσουν, όμως δεν τους βγήκε τίποτα και στο τέλος η πρυτανεία αναγκάστηκε να πάρει μέρος σε μαζική ανοιχτή συνέλευση και εκεί να δεσμευτεί για τις διαδικασίες τις οποίες τώρα ξεκινά (και οι οποίες δεν πρέπει να θεωρούνται σύγχρονες).

Στους πιο λυσσασμένους εχθρούς αυτής της κατάληψης ήταν και οι δυνάμεις του Περισσού, που κατέθεσαν το δικό τους οβιό στην προσπάθεια καταστολής της. Για παράδειγμα, στις 31 Μάρτη, στη σελ. 25 ο «Ριζοσπάστης» δημοσίευε μεγάλο θέμα με τον τίτλο: «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Ενορχηστρωμένο έργο για χτύπημα στο άσυλο». Σ' αυτό φιλοξενού-

νταν ανακοίνωση της «Αχτίδας ΑΕΙ - ΤΕΙ - Ερευνας της ΚΟΘ του ΚΚΕ», που μιλούσε για «στημένο σκηνικό» στο οποίο «έχουν αναλάβει ρόλο από τη μια η Πρυτανεία του ΑΠΘ, συνεπικουρούμενη από την ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ που αποτελείται από δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ (ο πρόεδρος της ομοσπονδίας των πανεπιστηματικών απέστειλε γράμμα συμπαράστασης στον πρύταν) και από την άλλη, ομάδες από μων από τους αυτοαποκαλούμενους «αντιεξουσιαστές», το ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, τα ΕΑΑΚ, τις Αγωνιστικές Κινήσεις».

Σ' ένα κρεσέντο παραπληροφόρησης και ψευδολογίας, το δημοσίευμα συνέχιζε: «Σημειώνουμε ότι οι ομάδες του συνονθυλεύματος «αντιεξουσιαστών» - ΕΑΑΚ - ΣΥΝ κάνουν κατάληψη διορκείας στο κτίριο διοίκησης του ΑΠΘ (χωρίς απόφαση συλλογικών οργάνων), με αφορμή το καθεστώς των εργολαβιών στο ΑΠΘ και προπογανδίζουν για τους εργαζόμενους των εργολάβων, την απατηλή πρόταση αντικατάστασης του καθεστώτος των «εργολάβων» από το καθεστώς της «αντεπιστασίας».

Την επόμενη μέρα (1.4.09, σελ. 16) επανήλθαν με νέο μεγάλο δημοσίευμα με τίτλο: «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Στημένο παιχνίδι στο πνεύμα της κυριάρχης πολιτικής». Στην πρώτη κιόλας παράγραφο διαβάζαμε: «Αποκαλύφθηκε πια το σημένο παιχνίδι που παίζεται εδώ και δυο βδομάδες στο Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης προς όφελος της

κυριάρχης πολιτικής, με τις κραυγές της πρυτανείας για το άσυλο από τη μια και την κατάληψη του συνονθυλεύματος «αντιεξουσιαστών» - ΕΑΑΚ - ΣΥΝ από την άλλη: Στη χτεσινή συνεδρίαση της συγκλήτου, οι υποτίθεται «αντιμαχόμενες» πλευρές τα βρήκανε, ανταλλάσσοντας προτάσεις «διαχείρισης» του προβλήματος των εργαζόμενων στους εργολάβους, στο πνεύμα πάντα της κυριάρχης πολιτικής. Μέχρι να τα βρουν και επισήμως όμως, έπαιξαν μια χαρά το παιχνίδι τους, συκοφαντώντας τις διαδικασίες του φοιτητικού κινήματος, υπονομεύοντας μορφές πάλης, εκφυλίζοντας τελικά και οι μεν και οι δε το χαρακτήρα του ασύλου, στο αν παραβιάζεται ή όχι από την «κατάληψη» και αν θα παρέμβουν ή όχι καταστατικοί μηχανισμοί και εισαγγελείς. Αυτό το παιχνίδι βρήκε τη συνέχεια του χτες με καταλήψεις στις πρυτανείες των εργολαβιών της Πανεπιστημίου Αθηνών και Παντείου».

Αφού, λοιπόν, συκοφάντησαν αυτόν τον αγώνα, αφού διαστρέβλωσαν με γκεμπελικό τρόπο το περιεχόμενο και τα αιτήματά του, έρχονται τώρα να... χαριετίσουν την πρώτη νίκη του. Χωρίς βέβαια καμία αναφορά σ' αυτόν τον αγώνα, αλλά «στους πολύχρονους και επίμονους αγώνες των εργαζόμενων που δουλεύουν στις υπηρεσίες του ΑΠΘ μέσω εργολάβων».

Είναι αλήθεια ότι οι εργαζόμενοι στους εργολάβους στο ΑΠΘ αγωνίζονται εδώ και χρόνια. Ομως, κανένας δεν τους έδινε σημασία. Τα πάντα άλ-

λαξαν μετά τη δολοφονική επίθεση στην Κωνσταντίνα Κούνεβα και την ανάπτυξη του κινήματος ενάντια στο δουλεμπόριο, κομμάτι του οποίου ήταν και η κατάληψη της πρυτανείας του ΑΠΘ. Σ' αυτό το κίνημα οι δυνάμεις του Περισσού δεν έχουν καμία συμμετοχή και όπου μπορούν το πολεμούν, όπως έκαναν στη Θεσσαλονίκη. Η αδυναμία των εργαζόμενων στις εργολαβίες του ΑΠΘ φάρνηκε καθαρά στην τελευταία συνέλευσή τους (5 Απριλη), όπου με οριακή πλειοψηφία (120 υπέρ, 102 κατά, 6 λευκά) αποφάσισαν να προχωρήσουν σε κινητοποιήσεις μετά το Πάσχα. Δεν μεμφόμαστε, ούτε βέβαια λοιδορούμε τους εργαζόμενους στους εργολάβους, όμως αυτή ήταν η κατάσταση. Είναι η κατάληψη της πρυτανείας που αποτελείται τον κρίσιμο, τον αποφασιστικό παράγοντα που έγινε τη ζηγαριά και υποχρέωσε την πρυτανεία να κάνει πίσω.

Σαν κοινό πολιτικό ολήτες οι άνθρωποι του Περισσού κάνουν γαργάρα τα ξεράσματά τους. Με τον τρόπο που το κάνουν, κάθε νοήμων οπαδός τους μπορεί να καταλάβει ότι παραδέχονται την ήττα τους και κάνουν στροφή 180 μοιρών. Ας σκεφτεί, όμως, ο καθένας απ' αυτούς ποια ήταν τα κίνητρα όλης αυτής της λυσασμένης συκοφαντικής εκστρατείας. Πώς γίνεται ένα κόμμα που δηλώνει εργατικό να αρνείται να συνταχθεί μ' έναν αγώνα που δεν γινόταν για τα κομματικά συμφέροντα κανενός, αλλά για τα τερματιστεί το σύγχρονο δουλεμπόριο.

Εργάτες της γερμανικής βιομηχανίας παραγωγής ελαστικών Κοντινένταλ, στο Κλερουά, βόρεια του Παρισιού, όρμησαν σε κτίριο της νομαρχίας στην κοντινή Κομπιέν και στα γραφεία της εταιρίας και τα έκαναν γυαλιά-καρφιά, όταν δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή τους ενάντια στο κλείσιμο του εργοστασίου και την απώλεια 1.120 θέσεων εργασίας. Η απόφαση του δικαστηρίου ήταν η σταγόνα που έχειλισε το ποτάρι. Είχε προηγηθεί πρότοιση της εργοδοσίας να συναντηθούν για διαπραγματεύσεις οι δύο πλευρές στη Νίσ, αρκετά χιλιόμετρα μακριά από το Κλερουά, υπό το φόβο της απαγωγής των μάνατζερ κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων. Οι απαγωγές των αρεντικών δεν αφήνουν ασυγκίνητο πλέον κανέναν Γάλλο. Σε πρόσφατο γκάλοπ η πλειοψηφία των ερωτηθέντων φαίνεται να στηρίζει (30%) ή να δικαιολογεί (63%) ως «διαπραγματευτική» τακτική τις απαγωγές.

Από το 2007 η Κοντινένταλ είχε αποσπάσει εκβιαστικά τη συναίνεση των εργατών στην απώλεια του 35ωρου, με την υπόσχεση ότι θα διατηρήσει τις θέσεις εργασίας ως το 2012. Στις 11 Μαρτίου, η διοίκηση ανακοίνωσε αιφνιδιαστικά τη διακοπή λειτουργίας των εργοστασιακών μονάδων στο Κλερουά στη Γαλλία και στο Ανόβερο στη Γερμανία. Οι αντιδράσεις άρχισαν σχεδόν την επόμενη μέρα με τημήμα εξαγριωμένων εργατών να επιτίθενται σε μάνατζερ της εταιρίας με προπλακισμούς και φιλοδώρημα αβγών. Ακολούθησε πορεία στο κέντρο του Παρισιού, όπου έκαψαν λάστιχα στους δρόμους.

Οι απολυμένοι στη βιομηχανία της Γαλλίας αιξάνονται με γεωμετρική πρόσοδο μέρα με την μέρα και οι αντιδράσεις των εργατών, κυρίως εργοστασιών που απειλούνται με κλείσιμο, συνεχώς ριζοσπαστικού οικισμού. Ήδη, τους δύο πρώτους μήνες του νέου έτους 170.000 εργάτες πετάχτηκαν στο δρόμο. Οι απαγωγές μάνατζερ για ένα ή δύο μερόνυχτα τείνουν πλέον να αποκτήσουν μόνιμο «διαπραγματευτικό» χαρτί πίεσης των εργαζόμενων στη σύγκρουση με τη διοίκηση των εταιριών. Ο κατάλογος αυτών των περιστατικών αυξάνει συνεχώς. Ο φόβος κλιμάκωσης και μαζικοποίησης αυτών των φαινομένων, που λειτουργούν παραδειγματικά, σε όλη τη Γαλλία έχει σημάνει συναγερμό στα αστικά επιτελεία. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν μπορεί να τρενάρει πλέον τις άγριες διαθέσεις και εκδηλώσεις των εργατών και σε πολλές περιπτώσεις αναγκάζεται να τις καλύπτει, αλλιώς τα στελέχη της, έχουν συνδικαλιστικά διοφήσει, τουλάχιστον σε τοπικό και πρωτοβάθμιο επίπεδο. Η κυβέρνηση δεν ανεβάζει τον πήχη της καταστολής στις συγκεκριμένες περιπτώσεις. Η κοινωνική κατάσταση είναι εκρηκτική και δεν ρισκάρει να πυροδοτήσει τώρα ένα κίνημα ανεξέλεγκτο από την ελεγχόμενη και υπεύθυνη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Η τελευταία μένοντας συνεπής στο ρόλο της να απορροφά τους κοινωνικούς κραδασμούς, δεν κουνάει το δακτυλάκι της να συντονίσει σε πανεθνική κλίμακα τον αγώνα και τις μαχητικές ενέργειες των εργατών των βιομηχανιών που απειλούνται με κλείσιμο. Ακολουθεί τη γνώριμη και σε μας τακτική των 24ωρων άσφαιρων απεργιακών τουρφεκίων κάθε έξι βδομάδες και την ανάδυνη, κοινοβουλευτικού τύπου αντιπολίτευση των στελεχών της.

Η ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση παραμένει μονόδρομος για τους γάλλους εργάτες.

■ Γαλλία Γυαλιά-καρφιά τα

Δώστε τα δικαιώματα στο συνδρομητικό για να γλιτώσουμε από το απαράδεκτο θέαμα

Οι διακοπές για το Πάσχα με έχουν αποσυντονίσει τελείως. Δεν μπορώ να βρω τους ρυθμούς μου και τριγυρίζω σαν την άδικη κατάρα. Από μικρός είχα μια αντιπάθεια στις αργίες που συνέβονται με θρησκευτικές γιορτές και όσο μεγαλώνω η κατάστασή μου χειροτερεύει. Αν μάλιστα προσθέσουμε ότι μεγάλο Σάββατο και Πάσχα χάσαμε ένα καλό κουπόνι στο στοίχημα, γιατί ήταν κλειστά τα προκτορεία, μπορείτε να καταλάβετε τη διάθεσή μου. Επειδή όμως η ζωή συνεχίζεται, πρέπει να μαζέψου τα κορμάτια μου και να σας ενημερώσω για τα αθλητικά δρώμενα της εορταστικής περιόδου.

Το βασικό θέμα της στήλης είναι οι εξελίξεις για τα τηλεοπτικά δικαιώματα του ελληνικού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου. Η λίγκα είχε έρθει σε κατ' αρχήν συμφωνία με τη Nova και τον ΣΚΑΪ, όμως η απόφαση του Ολυμπιακού και της Ξάνθης να μείνουν εκτός συμφωνίας και να συνεργαστούν με την EPT προς στιγμή δημιούργησε σοβαρό πρόβλημα και λίγο έλειψε να τιναχτούν όλα στον αέρα. Τελικά, την Πέμπτη 23/5 (ανήμερα του Αι-Γιώργη του καβαλάρη, μεγάλη η χάρη του), οριστικοποιήθηκε η συμφωνία και είμαστε όλοι χαρούμενοι. Οι ομάδες γιατί θα πάρουν ζεστό χρήμα, η διοίκηση της λίγκας γιατί κατάφερε να ξεπεράσει ένα σοβαρό εμπόδιο και περισσότερο απ' όλους εμείς οι τηλεθεατές που θα απολαγόμεις από το απαράδεκτο θέαμα που προσφέρουν οι ελληνικές ομάδες.

Για μια ακόμη φορά, οι ανδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου κατάφεραν να κάνουν μια πολύ καλή συμφωνία, που θα αποφέρει στο ταμείο της λίγκας περίπου 47.000.000 ευρώ το χρόνο. Το πιο είναι μεγάλο για περίοδο οικονομικής κρίσης και όπως φαίνεται στον πίνακα που δημοσιεύουμε, οι περισσότερες ομάδες θα διπλασιάσουν τα φράγκα που θα μπουν στα ταμεία τους. Μετά τη συμφωνία, τα δεδομένα στο ελληνικό πρωτάθλημα είναι τα εξής:

1. Ολυμπιακός και Παναθηναϊκός αποδέχτηκαν τη μικρή αύξηση (περίπου 10%) στα δικά τους ποσοστά και συναίνεσαν, η κάθε ομάδα για τους δικούς της λόγους, στην επί-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Τελευταία ομιλίαση: 2008-2009	Κεντρική ημερίδα: 2010-2011
Ολυμπιακός	7.000.000
Παναθηναϊκός	6.000.000
ΑΕΚ	3.000.000
ΠΑΟΚ	2.000.000
Αρης	2.000.000
Λάρισα	1.800.000
Ξάνθη	1.600.000
ΟΦΗ	1.600.000
Πανιώνιος	1.500.000
Εργοστάσιος	1.500.000
Πανερρυνίκος	1.500.000
Ηρακλής	1.300.000
Λαζαρίδης	1.300.000
Αστέρας Τρίπολης	1.200.000
Θρασύβουλος	1.200.000
Παιθρεακός	1.200.000

τευχή της συμφωνίας. Ο Ολυμπιακός έκανε επιδειξη δύναμης, δήλωσε ότι θα κάνει συμφωνία με τη NET, πήρε εγγυήσεις ότι θα παίξει σε εμπορι-

θρόλευκοι οπαδοί θα απολαμβάνουν δωρεάν τους εντός έδρας αγώνες της ομάδας τους. Με την επιλογή τους ι

κή ώρα (Κυριακή 7 μ.μ.) τα τέσσερα εντός έδρας ντέρμπι με Παναθηναϊκό, ΑΕΚ, ΠΑΟΚ και Αρη και στη συνέχεια δέχτηκε να συναντηθεί και να ψηφίσει υπέρ ορισμένων αλλογών στο καταστατικό της λίγκας, που ήταν απαραίτητες για να προχωρήσει η κεντρική διαχείριση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων.

Η διοίκηση των πράσινων αποφάσισε τελικά να συμμετέχει στην κεντρική διαχείριση, αφενός για να αντιπαρατεθεί στον Ολυμπιακό και αφετέρου γιατί στην πράσινη ΠΑΕ νομίζουν ότι έτσι θα εξασφαλίσουν «συμμάχους» στην προσπάθειά τους να πάρουν την πρωτοκαθεδρία στο ελληνικό πρωτάθλημα. Η ιστορία όμως μας έχει διδάξει ότι στην πράξη τα πράγματα εξελίσσονται διαφορετικά. Από το 2003-04 έχουν κάθε χρόνο αύξηση του ποσού που αναλογεί στις ομάδες από τα τηλεοπτικά δικαιώματα, όμως το επίπεδο του ελληνικού πρωταθλήματος υποβαθμίζεται χρόνο με το χρόνο. Στο ελληνικό ποδόσφαιρο επικρατεί η λογική της

διοικούντες την πράσινη ΠΑΕ κατάφεραν η πλειοψηφία των ελλήνων φιλάθλων να βλέπουν τον Ολυμπιακό και όσοι ασχολούνται με μάρκετινγκ και διαφήμιση καταλαβαίνουν το μεγάλο πλεονέκτημα που αποκτούν οι ερυθρόλευκοι στην οργάνωση του ελληνικού ποδοσφαίρου.

2. Οι μικρές ομάδες εξασφάλισαν περισσότερα έσοδα και η λογική σκέψη που θα έκανε κάποιος που δεν γνωρίζει το ελληνικό ποδόσφαιρο θα ήταν ότι πάρουν καλύτερους παιχτές, με συνέπεια να ανέβει το επίπεδο του πρωταθλήματος. Η ιστορία όμως μας έχει διδάξει ότι στην πράξη τα πράγματα εξελίσσονται διαφορετικά. Από το 2003-04 έχουν κάθε χρόνο αύξηση του ποσού που αναλογεί στις ομάδες από τα τηλεοπτικά δικαιώματα, όμως το επίπεδο του ελληνικού πρωταθλήματος υποβαθμίζεται χρόνο με το χρόνο. Στο ελληνικό ποδόσφαιρο επικρατεί η λογική της

αρπαχτής και οι πρόεδροι των μικρών ομάδων θα «φροντίσουν» το επιπλέον ποσό που θα πάρουν να πάρει στην τσέπη τους και όχι να επενδυθεί στην ομάδα.

3. Οι ελληνικές ομάδες ήταν και παραμένουν παραγωγικά «παραστικές» και κρατικοδιάτες. Εξασφαλίζουν το μεγαλύτερο ποσοστό (για να μην πούμε το σύνολο) των εσόδων τους από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και τη χορηγία του ΟΠΑΠ και αδιαφορούν για την ανάπτυξη τους και την «παραγωγή» ποδοσφαιριστών. Αν δούμε το ρόστερ των μικρομεσαίων ομάδων, οι φθηνοί και χωρίς ποιότητα αλλοδαποί ποδοσφαιριστές αποτελούν την πλειοψηφία στις περισσότερες. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, εκτός από την ποιοτική υποβάθμιση, να υπάρχει και μειωμένο ενδιαφέρον για το ελληνικό πρωτάθλημα, αφού δεν υπάρχουν έλληνες ποδοσφαιριστές, η παρουσία των οποίων συγκινεί περισσότερο τους φιλάθλους.

Καταλήγουμε λοιπόν στο συμπέρασμα, ότι η συμφωνία για την κεντρική διαχείριση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων είναι συμφέρουσα για τους πρόεδρους των ομάδων, οι οποίοι πανηγυρίζουν γιατί θα βάλουν ζεστό χρήμα στην τσέπη τους, αλλά επιζήμια για την ποιοτήτα και το έπαθλο της ελληνικού πρωτάθλημα. Οσο για εμάς τους τηλεθεατές, η συμφωνία με το συνδρομητικό κανάλι θα μας απαλλάξει από το απαράδεκτο θέαμα και θα μας εξασφαλίσει ελεύθερο χρόνο για πιο δημιουργικές ασχολίες.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Η εφημερίδα κυκλοφορεί πριν την αναμέτρηση Παναθηναϊκού - Ολυμπιακού στο final 4 του μπάσκετ στο Βερολίνο (Παρασκευή) και τον τελικό του κυπέλου Ελλάδας στο ποδόσφαιρο (Σάββατο). Ως είθισται, θα κάνουμε πρόβλεψη για τα παιχνίδια. Ο Παναθηναϊκός θα φτάσει στον τελικό του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος (κόντρα στην ΤΣΣΚΑ Μόσχας) και οι ερυθρόλευκοι θα κατακτήσουν το νταμπλ στην Ελλάδα. Σχολιασμός για τις παραπάνω αναμετρήσεις στο επόμενο φύλλο.

16-17 ΜΑΗΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

1ο Πανελλαδικό Διήμερο Προβληματισμού και Δράσης για τη Μετανάστευση

Αναβολή δύο εβδομάδων (για πρακτικούς λόγους) δόθηκε στο «1ο Πανελλαδικό Διήμερο Προβληματισμού και Δράσης για τη Μετανάστευση», που οργανώνει στα Χανιά το «Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης». Το διήμερο θα πραγματοποιηθεί στις 16 και 17 Μαΐου και το πρόγραμμά του φαίνεται στην αφίσα που παραθέτουμε.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

ταυτόχρονα έχει στόχο να προκαλέσει τον φόβο και την ανασφάλεια που απαιτούνται από την πακιστανική κυβέρνηση για να συσπειρωθεί στην πληθυμή γύρω από την κυβέρνηση εναντίον των «επικίνδυνων εσωτερικών εχθρών». Η Ουάσιγκτον έχει άρει το εμπάργκο πυρηνικής τεχνολογίας απ

Προλετάριοι όλων των χωρών, μην αργείτε!

Ο σκληρός πυρήνας / –ενός κερασιού π.χ.– / είναι πάντοτε / μη φαγώσιμος / γι' αυτό τον φτύνουμε / Σε κατάλληλο έδαφος / μπορεί να γίνει / δέντρο (Πέτερ Πάουλ Τσαλ: Ο σκληρός πυρήνας)

Ζεβροεκλογές

◆ Στα νέα μέτρα πέτα (όχι μόνο μία) πέτρα – κι όχι μόνο πέτρα.

◆ Τραπεζοφακελλωμα: Αρχή διά Προστασία Προσωπικών Δεδομένων.

◆ Κ.Ο.Ε: (τώρα και) Καταναλωτική Οργάνωση Εργαζομένων.

◆ Και να μην ξεχνάμε από τι υποφέρει η «αριστερά» στην Ελλάδα: από αθεράπευτο μιλερανισμό.

◆ Εφημερίδα «Αριστερά» (ΚΟΕ), 20-3-09: «Παπάδες τζάμπα, στρατιωτικοί τζάμπα, φοιτητές μισό εισιτήριο, φαντάροι μισό εισιτήριο, υπουργεία χωρίς να πληρώνουν». Ετσι, μπράβο, μεγάλε! Όλοι «φραΐμε!» Γιατί, πες μας ποιο είναι τ' όνειρό σου; «...πως μπορεί να γίνει σύγχρονος και κερδοφόρος συνάμα ο δημόσιος αερομεταφορέας». Και δημόσιος και κέρδη φέρων. Μια πιο σωστή διαχείριση, βρε αδερφέ... (τα αποστάσματα από συνέντευξη του Σ. Μαντζουράνη, σ.7).

◆ (Της) ΚΟΕ συνέχεια: επιστρατεύει τον Λένιν («Η σημασία της εθνικοποίησης των

τραπεζών») και κάνει αναφορά στη σπουδαιότητά της «από δημοκρατική ριζοσπαστική άποψη» (το άρθρο του Λένιν γράφτηκε το Σεπτέμβρη του 1917, ακριβώς πριν την σοσιαλιστική επανάσταση), ενώ ο Ουλιάνοφ είναι καθαρός: «Εδώ υπολείπεται μόνχα η ενοποίηση της λογιστικής, κι αν το επαναστατικό-δημοκρατικό κράτος έπαιρνε την απόφαση...» και παρακάτω «αν το επαναστατικό-δημοκρατικό κράτος έβγαζε το σχετικό διάταγμα...». Εδώ (εσκεμμένα) η ΚΟΕ μπερδεύει της πίτσες με τις βίρτσες. Τι άλλο αναφέρεται στο κείμενο του Β. Ιλίτς; «Τα οφέλη από την εθνικοποίηση των τραπεζών θα ήταν τεράστια για όλο το λαό, και όχι ειδικά για τους εργάτες, αλλά για τη μάζα των αγροτών και των μικρεπιχειρηματών». Για προσέξτε το αυτό: των μικρεπιχειρηματών, των μικρών παραγωγών και πάει λέγοντας... Μιλάμε και για γαμπτί πιαλεκτική σκέψη της ΚΟΕ (αλλά βλέπεις εκλογές έρχονται). (Στο φύλλο της «Αριστερά!», 20-3-09).

◆ «Θα προτιμήσω να δια-

δηλώνω στις Βρυξέλλες» λέει η Ε. Σωτηρίου, υποψήφια ευρωβουλευτής με το ΣΥΡΙΖΑ (ΚΟΕ) (Ελευθεροτυπία, 11-4-09, σ.6). Διαδήλωση μέσα στο «νεκροταφείο ελεφάντων» που λέγεται ευρωκοινοβούλιο;

◆ Αγαπητή Αλέκα, να μην ξεχαστεί στα ιδεολογικά αχτίφιρ να ακουστεί όλη η εκπομπή της Λιάνας στον CITY-99.5 (17-4-09), για να καταλάβει η νεολαία σας την ακριβή σχέση θρησκείας και κομιουνισμού...

◆ DEN ZA DNOM / σπειροβατώ / μέσω σε αμυγχές / ραγισμένων προσώπων / χαρακιές πλεγμένες / στις ράγες του μέλλοντος / τενόρος στην σπορά / του ατσαλιού.

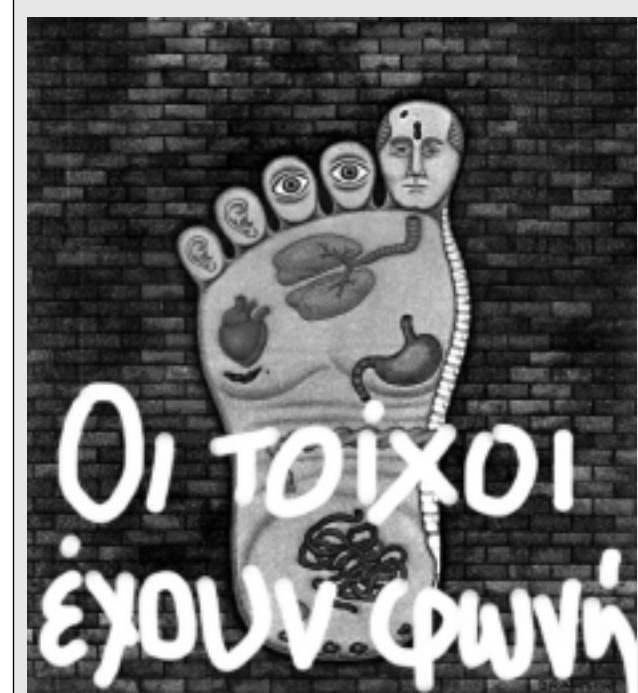
◆ Βρε, βρε, ο Ιωσήφ Βησαριόνοβιτς, έκανε comeback: στο Ευρωκοινοβούλιο περνάει η «εξίσωση ναζισμού και κομμουνισμού» (οι Ελληνες ευρωβουλευτές/ τίνες δεν το ψηφίζουν γενικά), απότομα εξαπτεται η κυρά Τέτα (καταδίκη του σταλινισμού, ζητάει), να και συνέντευξη του κ. Breuit, που προσπαθεί να αποδειξεί ότι Στόλιν και Πούτιν είναι το ίδιο, να και ο αθηναϊκός σουρρεαλισμός (περιοδικό Κλήδονας, τ.3) όπου επικεντρώνεται η «κριτική» στον Ιωσήφ. Πιένες γνωρίζει ο Ζουγκασβίλι...

◆ «Στις εναλλαγές των δια-

φρών μορφών του κινήματος, που ήταν νόμιμο και παράνομο, ειρηνικό και θυελλώδες, κρυφό και ανοιχτό, κλεισμένο σε στενούς ομίλους και απλωμένο στης μάζες, κοινοβουλευτικό και τρομοκρατικό». «Οι βουλευτές αυτού του κόμματος πήραν το δρόμο της Σιβηρίας, και όχι αυτόν που οδήγησε στα υπουργικά χαρτοφυλάκια σε μια αστική κυβέρνηση». «Τα συνδικάτα ήταν μια τεράστια πρόδοση της εργατικής τάξης στις αρχές της ανάπτυξης του καπιταλισμού» («Αριστεριομός», σ.ο. 36, 51, 67).

◆ «Η Ελένη με τον εραστή της συνήθιζαν να πηγαίνουν σ' ένα ξενοδοχείο / στην άκρη της πόλης – εν' απ' αυτά τα φτηνά, συνοικιακά ξενοδοχεία / με τ' απαρχαιωμένα, κατάκοιτα κρεβάτια τους, τους καθρέφτες χαλασμένους απ' την υγρασία / τις λεκάνες, τα κομοδίνα, τις μαραμένες τους πετσέτες / πράγματα που αγγίζανε πριν από σένα χιλιάδες άλλοι, που ίσως τώρα / να 'χουν κιόλας πεθάνει. Και που ενώ αυτοί σάπιζαν κάτω απ' το χώμα και τη βροχή / τα πράγματα κρατάνε αικόμα πάνω τους την απρόσωπη θαμπή ανάφυηση / απ' το πέρασμά τους» (Τ. Λειβαδίτης: «Οι γυναίκες με τ' αλογίσια μάτια»).

Βασίλης

◆ Πρωτομαγιά 2009. Ελληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι... Χωρίς σχόλια.

◆ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-1η ΜΑΗ ΑΠΕΡΠΑ - Δεν θα πληρώσουμε την κρίση τους! Εργάτες ενωμένοι ποτέ ήττημένοι.

Το ποτέ νικημένοι έγινε ποτέ ήττημένοι. Πιο κοσμικό ίσως, πιο κυριλάτο. Ο εκσυγχρονισμός έχει ένα αλλό επίπεδο, δεν νομίζετε; Εκτός και αν το έγραψαν στην καθαρεύουσα για να δώσουν μια διαχρονικότητα στη δράση τους. Μπορεί να είναι και έτοι. Δεν είναι εκεί το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι ότι η ΓΣΕΕ με την πολιτική της, με την τακτική της, με τα αιτήματα και τις θέσεις που έχει, δεν προωθεί την ενότητα αλλά τη διάσπαση, την πολυδιάσπαση των εργατών. Σε συνθήκες σκληρής καπιταλιστικής κρίσης, η ΓΣΕΕ, η γραφειοκρατία, προσφέρει τα μέγιστα στο κεφάλαιο. Γ' αυτό στη συγκέντρωσή της θα έπρεπε να απευθύνει όχι απλά χαιρετισμό αλλά ομιλία, διάγγελμα, ο Δασκαλόπουλος, ο πρόεδρος του ΣΕΒ. Άλλα είπαμε, καπιταλισμός. Τα προσχήματα πρέπει να κρατιούνται. Θα τα πουν μετά τα παιδιά. Στα άνθη.

◆ 1η Μάρτιο 2009. Ταξική ενότητα – Λαϊκή συμμορία. Την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία (ΠΑΜΕ)

Διακρίνεται ένας ψηλοπορτουνισμός στην αφίσα του ΠΑΜΕ ή μέμα μου φαινεται; Διότι ένα μήνα πριν τις εκλογές – την ύψιστη μάχη του κόμματος, την οποία την είχε ξεκινήσει εδώ και ένα χρόνο, αλλά μπλέχτηκε στη μέση ο άπιμος ο Δεκέμβρης – δεν τα λές περιφραστικά τα πρόγματα. Τα λες ταξικά, σταράτα. Ψήφο στο ΚΚΕ. Να γεμίζει το στόμα σου.

◆ Τα παιδιά της ΚΝΕ. Γιάννης Ρίτσος (ΚΝΕ)

Ετοιμένοι ή να μην τη δείτε. Ε. δεν θα δίνει και όλες τις αριθμείς του κάποια στους επαγγελματίες. Οπού έχει οργανώσεις – που να έχουν κάποια λειτουργία, εννοείται – βάζει και καμιά αφίσα. Τέλος πάντων, το θέμα είναι ότι στην αφίσα παραθέτεται ο στίχος του μακαρίτη του Ρίτσου για τα παιδιά της ΚΝΕ, που λένε στη ζωή το μεγάλο Ναι. Και βέβαια, δεν έχει καμιά αντίρρηση κανείς επί τούτου. Μακάρι τα παιδιά. Γιατί όχι, άλλωστε; Λίγος Συρμός, λίγο Φεστιβάλ, Πανσπουδαστική πρώτη δύναμη, προβοροκατολογίας το ανόγνωσμα, κανένα παλουκάκι στους αριστεριστές. Ζωή και κότα. Με ναι κεφαλαίο. Άλλα, αγαπητέ Γιάννη, άλλο ναι στη ζωή, άλλο ναι στον αγώνα ενάντια στο σύστημα. Πάντως – εδώ που τα λέμε – πρέπει να έχουν μεγάλα κεσάτια οι στρατολογίες της ΚΝΕ, για να ξαναθυμηθούν το Ρίτσο. Ατιμε Δεκέμβρη.

◆ 2η Πανελλαδική σύσκεψη Σύριζα. Ανατρέπουμε το σκηνικό σε Ελλάδα και Ευρώπη. Συζητάμε για το Πρόγραμμα και τις Ευρωελέγχους (ΣΥΡΙΖΑ)

Πού είναι οι καλές εποχές με τα 18άρια στα γκάλοπ! Φανταστέίτε, τώρα, ένα μήνα πριν τις εκλογές, να τους έδιναν τα γκάλοπ 18%, τι θα λέγανε. Στις 8 σοσιαλισμός. Σε όλη την Ευρώπη. Σας έχω ένα δηλήμμα, όμως. Αν, λέμε αν, ο μη γέννητο, έπρεπε να διαλέξουμε πού θα ανατρέψει το σκηνικό ο Σύριζα. Στην Ελλάδα ή την Ευρώπη; Τι θα λέγατε; Στην Ευρώπη, έτσι; Γιατί είσαστε φανατικοί αντιευρωπαϊστές, γ' αυτό. Τι λέτε ρε, και να χάσουμε τέτοιο πανηγύρι; Σχετικό: Τι κωλοτούμπα όμως η ΚΟΕ για την Ευρωπαϊκή Ενωση!!!! Σκέτο ανσάμπλ. Τι κάνει η άτιμη η καρέκλα.

◆ Εργατική Πρωτομαγιά 2009. Για ένα ριζοσπαστικό κίνημα. Για την ανατροπή του νεοφιλελευθερισμού σε Ελλάδα και Ευρώπη (ΣΥΡΙΖΑ)

Εν μέσω κρίσης του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος, στην αφίσα για την Πρωτομαγιά (και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία), οι Σύριζαιοι καταγγέλλουν τη νεοφιλελευθερη εκδοχή διαχείρισής του. Μα να μη τους καταλαβαίνει καθόλου η αστική τάξη; Αυτοί θα ήταν οι καλύτεροι διαχειριστές του συστήματος.

Προκλητική παραβίαση του ασύλου

Αδιάψευστος μάρτυρας η φωτογραφία. Δεκάδες μπάτσοι της «ομάδας Δ» έχουν αράξει προκλητικά τις μηχανές τους έξω από το Μαθηματικό, μέσα στην πανεπιστημιούπ

Κάνε δική σου υπόθεση την οικονομική ενίσχυση της «Κόντρας»

Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

Ο Ποινικός Κώδικας είναι το μέτρο του φιλελευθερισμού ενός αστικού κράτους. Και μέτρο της ζήνωσης της ταξικής πάλης ταυτόχρονα. Οταν οξύνεται η ταξική πάλη, σκληραίνει ο Ποινικός Κώδικας. Τότε, οι αστικές εξουσίες αφήνουν στη μπάντα τις φιλελευθερουσανινετικές πολιτικές και καταφέγγουν στην πιο σκληρή καταστολή. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που σε Ελλάδα και Γαλλία ταυτόχρονα, πρωθυνται δρακόντεια κατασταλτικά μέτρα για την «κουκούλα», αμέσως μετά το ξέσπασμα της νεολαϊστικής έκρηξης τον περασμένο Δεκέμβρη. Οι αστικές ηγεσίες ειδουν στα Δεκεμβριανά όχι ένα τυχαίο και παροδικό ξέσπασμα, αλλά σκηνές από το μέλλον. Σπεύδουν, λοιπόν, να πάρουν νέα κατασταλτικά μέτρα που προσδιάζουν μόνο σε φασιστικά καθεστώτα. Μέτρα που εφαρμόζουν τη λογική της συλλογι-

βαια, ότι στο στόχαστρο του νόμου δεν είναι μόνο οι «κουκουλοφόροι». Είναι το σύνολο των ανθρώπων, κυρίως των νέων, που συμμετέχουν σε μαχητικές διαδηλώσεις. Οποιος συλλαμβάνεται από το σωρό, ακόμα κι αν δεν έχει κάνει τίποτα, μπορεί να βρεθεί κατηγορούμενος με τις νέες διατάξεις. Ακόμα κι αν έχει πάνω του ένα κασκόλ ή ένα φουλάρι. Το μόνο εύκολο είναι να βρεθεί ο μπάτσος που θα καταθέσει ότι τον είδε να έχει καλυμμένο το πρόσωπο. Ακόμα και τίποτ' άλλο να μη του βάλουν ως κατηγορία, αφείτο το σύνθησης αδικήμα της «διατάραξης κοινής ειρήνης» που μπαίνει σε όποιον συλλαμβάνεται σε διαδηλώση. Αυτό το έως τώρα ελαφρύ πλημμέλημα, με απειλούμενη ποινή μέχρι 2 χρόνια, τώρα θα τιμωρείται με ποινή τουλάχιστον 2 χρόνων! Αν δε ο συλληφθείς υποδειχτεί ως υποκινητής ή ως διαπράξας «βιαιο-

πραγίες», τότε η ποινή μπορεί να φτάσει τα 10 χρόνια (ή έως τώρα πρόβλεψη είναι ποινή τουλάχιστον 3 μηνών). Δηλαδή, ένα ελαφρύ πλημμέλημα μετατρέπεται σε κακούργημα! Ανάλογα διευρύνονται τα όρια μιας σειράς άλλων πλημμελημάτων: απρόκλητη σωματική βλάβη (από τουλάχιστον 6 μήνες σε τουλάχιστον 1 χρόνο), βαριά σωματική βλάβη (από τουλάχιστον 2 χρόνια σε τουλάχιστον 3 χρόνια), διακριμένη περίπτωση φθοράς (από την κλιμάκωση μεταξύ τουλάχιστον 3 μηνών έως τουλάχιστον 1 έτους, ανάλογα με τη βαρύτητα, άλλες οι περιπτώσεις τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών, οπότε η κλιμάκωση θα είναι προς ακόμα μεγαλύτερα ύψη).

Ακολουθώντας την παγκόσμια συνταγή της εγκληματοποίησης της πολιτικής δράσης, ο Δένδιας περιελαβε και ρύθμιση που αυξάνει την ποινή για

ληστεία με καλυμμένο πρόσωπο (έως τώρα η ληστεία τιμωρούνταν ως τυπικό κακούργημα, με κλίμακα 5-20 χρόνια, ενώ πλέον η ληστεία με καλυμμένο πρόσωπο θα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 10 ετών). Ετσι, αδικήματα που συνδέονται με την πολιτική δράση αναμιγνύονται με αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου, για να σταλεί το μήνυμα ότι πρόκειται για διαφορετικές εκφάνσεις της ίδιας εγκληματικότητας (είναι χαρακτηριστικό ότι το σχετικό κεφάλαιο του νομοσχεδίου τίτλοφορείται «Μέτρα για τη διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης»).

Η ποινή για αδικήματα με καλυμμένο το πρόσωπο δε μπορεί να μετατραπεί σε χρηματική όύτε να ανασταλεί (δεν ισχύει δηλαδή το λευκό ποινικό μητρώο). Επίσης, όπως προείπομε, ούτε η έφεση μπορεί να έχει ανασταλτικό απο-

την αναλύσεων Stratfor θεωρείται ένα από τα πιο έγκυρα think tanks, όχι μόνο στην ΗΠΑ αλλά παγκοσμίως. Προ δύο εβδομάδων έδωσε στη δημοσιότητα την ανάλυσή της για τις προοπτικές του παγκόσμιου καπιταλισμού, όπως διαγράφονται σήμερα.

Σύμφωνα με το Stratfor, οι Ευρωπαίοι ακόμα δεν έχουν γνωρίσει την κορύφωση της κρίσης, καθώς διάγουν ακόμα την αρχική της φάση. Το δεύτερο τρίμυτο του 2009 θ' αρχίσουν να «αισθάνονται» τις πρώτες βαριές επιπτώσεις, οι οποίες θα γίνουν βαρύτερες μέχρι το τέλος του χρόνου.

Χώρα κλειδί, σύμφωνα με αυτή την ανάλυση, είναι η Γερμανία, η μεγαλύτερη οικονομία στην ΕΕ, η πορεία της οποίας επηρεάζει το σύνολο των οικονομιών της περιοχής. Ετσι, τα προβλήματα που ήδη αντιμετωπίζει η Γερμανία θα γίνουν σύντομα προβλήματα όλης της ΕΕ, ενώ ιδιαίτερα οι χώρες της Κεντρικής Ευρώπης, της Βαλτικής και των Βαλκανίων δεν θα μπορέσουν να επιβιώσουν χωρίς προσφυγή στο ΔΝΤ. Ιδιαίτερο πρόβλημα για τις χώρες της Ευρωζώνης είναι το Σύμφωνο Σταθερότητας, που απαιτεί διατήρηση του ελλείμματος στο 3%, εμποδίζοντας έτσι τα κράτη-μέλη να έχουν την πολυτέλεια να απλώσουν σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα τα σκληρά δημοσιονομικά μέτρα.

Γ' αυτό και το Stratfor θεωρεί ότι η Ευρώπη βρίσκεται προ των πυλών ευρείας κοινωνικής αναταραχής. Θεωρεί δε ως πρώιμα δείγματα αυτής της αναταραχής όσα έγιναν στη διάρκεια του χειμώνα στην Ελλάδα, την Ισλανδία, την Ουγγαρία και τη Λιθουανία. Το αμερικανικό think tank εκτιμά ότι το σκηνικό της κοινωνικής αναταραχής θα επεκτείνεται, καθώς η οικονομική κρίση θα βαθαίνει και οι κυβερνήσεις θα είναι αναγκασμένες να παίρνουν ολόενα και σκληρότερα μέτρα. Σημειώνει μάλιστα πως η κοινωνική αναταραχή θα είναι ασύμμετρη, καθώς μπορεί να προέλθει από ομάδες με διαφορετικές διεκδικήσεις και ιδεολογίες. Αποτέλεσμα αυτής της κοινωνικής αναταραχής θα είναι η αύξηση της αστάθειας των κυβερνήσεων, σημειώνει το Stratfor, που δεν διστάζει να χαρακτηρίσει τις κυβερνήσεις σε Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρουμανία, Εσθονία, Λιθουανία, Αγγλία, Ισπανία και Δανία ως ευρισκόμενες «στα πρόθυρα της κατάρρευσης».

Τα τελευταία, βέβαια, είναι σενάρια που μπορεί να μην επαναληθευτούν ή να επαληθευτούν εν μέρει. Αυτού του τύπου τα think tanks απλά συμβουλεύουν τους καπιταλιστές που κάνουν μπίζνες (π.χ. τις τράπεζες που χορηγούν κρατικά δάνεια) να έχουν υπόψη τους το κοινωνικό-πολιτικό ρίσκο και να διαμορφώνουν ανάλογα τις απαιτήσεις τους (π.χ. τη επιτόκια).

Ομως, αυτό που έχει σημασία είναι η πρόβλεψη ότι «μηρίζει μπαρούτι». Κι αυτό το «μπαρούτι», οι κοινωνικές εξεγέρσεις, είναι το μόνο που φοβούνται. Οσο κι αν ψάξει κανείς αυτή την ανάλυση (αλλά και άλλες παρόμοιες) δεν θα βρει πουθενά επισημάνσεις που να έχουν να κάνουν με επικείμενους κινδύνους από τα θεσμικά συνδικάτα. Αναφέρονται μόνο σε «κοινωνική αναταραχή» και «κοινωνικές εκρήξεις», αναφέρομενοι σε γεγονότα σαν αυτά του δικού μας Δεκέμβρη ή σαν τις ομπρίες στελεχών επιχειρήσεων που γίνονται στη Γαλλία και καταγράφονται από τις δημοσκοπίσεις ως ευρύτατης κοινωνικής αποδοχής.

Αυτού του τύπου οι αναλύσεις απευθύνονται στους καπιταλιστές, όμως πρέπει πρωτίστως να αξιοποιηθούν από το αγωνιζόμενο εργατικό κίνημα και τα πολιτικά πρωτοπόρα τμήματά του. Να αξιοποιηθούν στη διαμόρφωση της τακτικής τους, που δεν μπορεί ακόμα και τώρα να εστιάζεται σε παραχωμένες και αναποτελεσματικές μορφές δράσης.

Νομοθεσία χούντας

Ξημερώματα Τετάρτης 22 Απριλη. Τέσσερις διμοιρίες των ΜΑΤ, με πρόσχημα επιθεση που είχαν δεχτεί ώρες πριν, ζώνουν το πάρκο Ζωοδόχου Πηγής και Ναυαρίνου και ξύλοκοπούν όγρια όποιον βρίσκεται εκεί. Οι σκηνές θυμίζουν ναζιστικό πογκρόμ, καθώς κανένας δεν ήταν προετοιμασμένος γι' αυτό που συνέβη. Δυο φοιτητές χτυπούνται ανελέητα. Ο ένας έχει σοβαρό τραύμα στο κεφάλι και ελαφρύτερα σε όλο του το σώμα και ο δευτέρος σπασμένο το ένα χέρι και τραυματισμένο το άλλο (εβαλε τα χέρια για να καλύψει το κεφάλι του όπου δεχόταν κλοποίες). Τους κουβαλούν στην κλούβα βρήζοντας και χτυπώντας τους συνεχώς. Μαζί με δύο άλλα άτομα μεταφέρονται στη ΓΑΔΑ και μερικές ώρες αργότερα αφήνονται όλοι ελεύθεροι, αφού δεν υπήρχε τίποτα σε βάρος τους. Μόνοι τους πηγαίνουν στο νοσοκομείο, όπου τους περιποιούνται τα τραύματα, ενώ ο ένας κραπέται για νοστρεία και παρακολούθηση, αφού το χτύπημα στο κεφάλι κρίνεται σοβαρό.

Σε προκλητική ανακοίνωση που εξέδωσε η ΓΑΔΑ αναφέρει ότι τα ΜΑΤ δέχτηκαν επιθεση και καταδίωξαν τους επιπτήμενους, ενώ δε λέει κουβέντα για τους δύο τραυματείς, παρά σημειώνει ότι ο ένας έφερε ήνη αίματος στο κεφάλι!

Η «ζαρντινέρα» γίνεται καθεστώς και ο αστικός κόσμος είτε σωπά είτε περιορίζεται σε σύντομα ειδησεογραφικά σημειώματα. Το κράτος της «μηδενικής ανοχής» προσπαθεί να σπείρει τον τρόμο.

Δεν χρειάζεται να πούμε, βέ-

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και Ερνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ